

KOMMUNISTISK POLITIK

Nr. 12
Nov.
- dec.
2015
19. årg.

Demo i Paris 12. december trods forbud og undtagelsestilstand Foto: Takver

TEMA: Folkets Nej til eliten

Finanslov 2016: Bygget på klapjagt

COP21 og Verdens redning

SAMFUNDSFORANDRING!
IKKE KLIMAFORANDRING!

Efter det tredje Nej

Man skulle tro, at de eurofile partier i både 'rød' og blå blok har forstået læren af folkeafstemningen om afskaffelse af retsforbeholdet. Danskerne siger Nej til mere union og vi siger Nej til at afskaffe de fire danske forbehold, som er et lille værn mod den fremvoksende EU-stats undergravning af dansk selvbestemmelse. Vi vil ikke være med, simpelthen.

Men de er som flere gange dømte voldtægtsforbrydere, der ikke vil forstå, at et nej er et nej. Det er nærmest et ja. I al fald til Europol+, fandt manden der ubegribeligt er blevet statsminister i en regering, der ikke bare er i parlamentarisk mindretal, men i absolut og massivt mindretal i befolkningen.

Men danskerne sagde ikke Ja tak til Europol, eller Europol+, eller et eneste andet af de 32 retsakter, der blev stemt om den 3. december 2015. Eller et eneste af dem, som lå skjult i pakken, og som et folketingsflertal til enhver tid ville kunne tilslutte sig. Danmark sagde Nej i endnu en historisk folkeafstemning. Det var et klart Nej til de unionsglade partiers halvskjulte aftale fra 2008 om, at Danmark skulle bevæge sig tættere og tættere hen mod unionens kerne-lande.

Lars Løkke drog slukøret til Bruxelles og kunne bagefter meddele, at man ikke både kunne være med i det nye overstatslige europol og samtidig stå udenfor. Man skal være komplet idiot i ministerformat for at tro det. Danskerne sagde Nej til det overstatslige Europol, til unionskystvagter ved de 'ydre grænser', der krænker landenes selvbestemmelse, og til hele striben af EU-overstatslige tiltag, der her undergraver alle de danske forbehold.

En hvilken som helst aftale om politisamarbejde og alt andet må være mellemstatslig og ikke suge Danmark længere ind i Unionen, som det ny Europol, Schengen og det udvidede Frontex gør det.

Nej'et var et hårdt slag for Løkke-regeringen. Dens planer hurtige amokløb af asociale nedskæringslove i et tempo der overgår Thorning Schmidt-regeringen kom ud i et stormvejr, da det kom til at stå klart, at regeringen svindledes med sine

beregninger om konsekvenserne af nedskæringspolitikken – i dette tilfælde af boligydelse. Sammen med kontant-hjælpsreformen vil de drive rigtig mange pensionister og rigtig mange unge ud af deres plejeboliger, lejligheder eller endnu mere beskedne hjem. De vil udløse en ny vandring fra land til by med modsat fortegn og gøre det socialt skæve Danmark endnu skævere.

Stormvejret ramte ikke mindst Dansk Folkeparti og parti-formanden Anders Thulesen Dahl, manden der slap næsten helskindet fra at lave det samme svindelnummer med beregningerne af konsekvenserne af den asociale dagpengereform,

der har kastet titusinder ud i fattigdom og ud af dagpengesystemet. Thulesen Dahl blev grebet i at hugge fra sine kernevælgere og har siden forsøgt at forklare, at han selv var et offer for fejlregninger. Men nedskæringerne er ikke taget af bordet. De er bare udskudt til engang i foråret 2016, hvor blå blok håber stormen har lagt sig. De har givet hinanden håndslag på at boligydelse skal være med til at betale for skattelettelser for de rige.

Den elendige Løkke-regering med en elendig stribe af modbydelige ministre vakler. Dens taktik med at trække en hel masse nyliberale EU-love ned over hovedet på befolkningen uden debat og uden dens vidende eller vilje er blevet ramt af massiv mistro. Men den har allerede gennemført mange reaktionære tiltag, og der ligger endnu flere i den finanslov, som de beskærne boligydelse er en del af. Dens flygtningepolitik er en international skandale, udover grænsen for hårdhjertethed og kynisme. Men den, der rammer de fleste danskere og mærkbart, er det såkaldte 'omprioreringsbidrag', aftalt med kommunernes landsforening, som giver et automatisk tryk nedad for børn, unge, for familierne, med brutale konsekvenser.

Nej'et og masseprotesterne har vist at Løkke og Co. kan stoppes. En folkelig modstandsbevægelse er undervejs. Den skal bygges op for fuld kraft.

Redaktionen 15. december 2011

KOMMUNISTISK POLITIK

- Hver måned -

Centralorgan for
APK ARBEJDERPARTIET
KOMMUNISTERNE

Kommunistisk Politik
c/o Oktober Forlag
Vesterfælledvej 1B
1750 København V.
mail: kompol@apk2000.dk

Arbejderpartiet Kommunisterne
Skibhusvej 100
5000 Odense C
Tlf: 66 14 89 83
e-mail: apk@apk2000.dk

Ansvarshavende redaktør:
Klaus Riis

KP's hjemmeside/
Netavisen:
www.kpnet.dk

Facebook: KPnetavisen

APK's hjemmeside:
www.apk2000.dk

ISSN: 1398-3741

Abonnementspriser 2016
Halvår (6 nr.) 260 kr.
År (12 nr.) 475 kr.

Institutioner
1 år 600 kr.
Betales til

Foreningen Oktober Forlag
Giro 1-663-4271
Næste nummer udkommer
15. januar 2016
Deadline næste nr. 08.01.16

Klapjagt på kontanthjælpsmodtagere, asylansøgere og unge

Trods massive protester gennemføres EU-planlagte nedskæringer.

Venstres arbejdsgiverregering har sammen med blå blok sat det sidste punktum på en helt igennem asocial og uanstændig finanslov. Som finansminister Claus Hjort Frederiksen (V) selv arrogant fremhævede, så betyder den nye finanslov bedre vilkår for erhvervslivet, de rige, bolig- og bilejere, mens den del af befolkningen, der har mindst, skal betale.

Klapjagt på kontanthjælpsmodtagere

Kontanthjælpsmodtageres ret til offentlige ydelser og ferie begrænses med kontanthjælpsloftet. De skal samtidig opfylde et krav om 225 timers arbejde om året for beholde kontanthjælpen. Hvilket er særligt kynisk, al den stund at mennesker er på kontanthjælp, enten fordi de ikke er i stand til at arbejde, eller fordi der ikke findes arbejde at få.

Arbejdsgiverministeren (kaldet 'beskæftigelsesministeren') har da også gjort helt klart, at klapjagten egentlige mål er, at yderligere 85.000 mennesker skal smides ud af offentlige ydelser for at overholde EU's krav til offentlige budgetter.

Klapjagt på asylmodtagere: Politistatsmetoder

Regeringen fremhæver selv, at finanslovsforliget hviler tungt på klapjagten på asylansøgere og flygtninge. Uden nogen form for offentlig debat, for slet ikke nævne demokratisk debat, gennemførte en forligskreds med blå blok og Socialdemokratiet 34 stramninger af et omfang og en karakter, der ikke er set, siden Danmark var besat under 2. verdenskrig.

Kerneprincipper, som kendetegner en retsstat, er suspenderet for en gruppe mennesker i samfundet. Politiet kan nu egenhændig fængsle asylansøgere og udviste på ubestemt tid, uden at sagen kommer for en dommer. Historisk har vi set, hvad der kan ske:

Når først staten tilsidesætter retskraverne for en gruppe, så følger andre grupper efter en for en. Det er politistatsmetoder.

Derudover er der vedtaget 33 andre stramninger i dette kyniske forlig.

Finanslov 2016

Politi frem for uddannelse

Også politiforliget hviler på finansloven. Mere politi med åbninger for udlistering af opgaver til private vagtværn med politimæssige beføjelser betales med nedskæringer på gymnasier, uddannelser og de unge.

Fremtiden skal ikke være flere bedre uddannede unge, men flere dårligere uddannede betjente og private sikkerhedsvagter uden offentlig kontrol.

Socialt trofæ

Sundheds- og ældrebilliarder bruges igen i forsøget på at få alt dette til at glide ned. Det er Dansk Folkepartis sociale fjer i hatten, der skal afstive deres image som velfærdsparti og den lille mands beskytter.

Hvor mange gange kan skiftende regeringer komme med den samme ældrebilliard? Den var også DF's trofæ under Thornings SR-regering.

Der følger ingen garantier med om, at regioner og kommuner virkelig bruger disse sundheds- og ældrekrone til det, de var lovet. Alle fralægger sig ansvar, og patienter, ældre og pårørende er lige

vidt eller lige skidt.

LO- og FTF-toppens store strategi om at have DF med i et såkaldt 'velfærdsflertal' har ikke uventet spillet helt falit. Den har fungeret som en dårlig undskyldning og været med til at afholde fagbevægelsen fra at sige fra og mobilisere en kamp mod denne skadelige politik. Fagtoppens rolle har været helt igennem rådden.

Finansloven med dens forlig er dybt asocial. Der må gøre en særlig indsats for at samle alle kræfter mod hvert enkelt forlig og mod den samlede pakke af fattigdoms- og utryghedspolitik.

Abonnementet for 2016 skal betales nu

475 kr. for hele året.

12 numre - Forhøjet porto

Oktobers konto

1551-16634271

Vi siger mange tak for de støttekrone, der er blevet indbetalt i løbet af året.

De er blevet brugt til bladet – samt til at sætte den nye flotte netavis kpnet.dk i gang. Tjek det ud!!

Godt Rødt Nytår

Kammeratlig hilsen

Redaktionen og APK

Nedskæringer for ældre: Ikke råd til plejebolig

V(DF) og blå blok blev grebet i løgne omkring konsekvenserne af at skære boligydelse ned fra næste år frem mod næsten ingenting i 2020.

Det fik partierne til at trække det ud af finansloven i første omgang. Men besparelserne på boligstøtten skal gennemføres - bare en gang næste forår, hvor man også vil lave en skattereform til gavn for de rige.

Finansloven for 2016 betyder forringelser for de ældre. Blandt andet skal der skæres 640 millioner i pensionisternes boligydelse. Plejehjemsbeboere alene står til at miste 1.000 kr. om måneden med Boligydelsespakken. På længere sigt vil mange ikke kunne betale huslejen for en plejehjemsplads.

Nedskæringerne kommer især til at ramme de fattigste og enlige folkepensionister, der kun har deres folkepension, ATP og boligydelse at eksistere for.

Nedskæringerne er med til at betale for de lettelser på finansloven, der bl.a. vil give Lars Løkkes venner en pris-sænkning på luksusbiler på flere hundrede tusinde kroner.

”Med folkepensionen på 153.000 kr. om året betyder den hidtidige boligydelse forskellen på, om man har råd til både husleje og mad,” udtaler formanden for Ældre Sagen, Bjarne Hastrup.

”Det er en fattiggørelse af de ældre, der fremover må gå til kommunen og søge om hjælp til mad, hvis de skal kunne betale deres husleje.”

Ældre Sagen har krævet Boligydelsespakken helt taget af bordet.

Ved førstebehandlingen den 8. december af Venstres lovforslag om mindre boligydelse stemte også Dansk Folkeparti for denne brutale nedskæring – på trods af, at partiet sagde det modsatte inden finanslovsforliget.

Vil ikke kunne betale plejehjemsplads

Nedskæringen vil især ramme de ældre med laveste indkomster og højeste huslejer. Og her tænkes ikke på herskabs-

lejligheder i velhaverkvarterer, men på plejehjemsbeboere, der nødtvunget er flyttet ind, fordi de har brug for pleje. Her ligger huslejerne i dag på 6.-8.000 kr. om måneden. Dertil kommer så lys, varme, telefon, mad og medicin.

Finanslov 2016

Ældre Sagen har regnet på lovforslaget, og regneeksemplerne viser blandt andet, at en nyindflyttet beboer i en plejebolig med folkepension som eneste indkomst og en husleje på 7.000 kr. om måneden står til at miste 5.000 kr. om året i boligydelse fra 2017 sammenlignet med reglerne i dag. Fra 2021 vil det dreje sig om ca. det dobbelte beløb.

Så selv med, hvad blå blok kalder ”en indlagt social kompensation”, står en typisk plejehjemsbeboer til at miste 1.000 kr. om måneden.

Skjuler antallet af fattige pensionister

Der er tale om en særdeles brutal klassepolitik vendt direkte mod arbejderklassen og Underdanmark fra Venstre-regeringens, støttepartiet Dansk Folkepartis og et folketingsflertals side. For på bare lidt længere sigt vil en meget stor gruppe nuværende og kommende pensionister ikke have råd til at komme på plejehjem, hvis det bliver nødvendigt. De må klare sig selv med en hjemmepleje,

der er skåret helt bund. For de private serviceydelser, som det kaldes, vil de heller ikke have råd til.

I denne sag skjuler alle de nyliberale politikere i blå og rød blok to vigtige kendsgerninger: Hvor mange der fremover kun vil have deres folkepension til den tid. Og hvorfor plejeboliger er så dyre, at de bliver til dem, der har råd, og ikke til dem, der har behov.

Mange hundrede tusinde holdes i dag uden for det ordinære arbejdsmarked og optjener derfor ikke arbejdsmarkedspensioner og vil aldrig få råd til private pensioner. De vil fremover også kun have deres folkepension at skulle eksistere for. Vel og mærke en folkepension, hvis grundydelse ikke stiger i takt med alt andet. Det gør til gengæld huslejerne.

Det rammer helt klart kontanthjælpsmodtagere og alle dem på diverse tvangsaktiveringsordninger. Men det vil også ramme en meget stor del af alle dem, der i dag arbejder på de såkaldte ’atypiske’ arbejdsvilkår. De vil ikke kunne opspare den størrelse arbejdsmarkedspension, som det nye sociale system og boligydelsessystem bygger på. De vil heller ikke kunne betale den høje husleje for en pleje-ældrebolig, når de får brug for det.

Hvorfor de dyre plejeboliger?

De store huslejer i pleje- og ældreboliger har hele tiden været undskyldt med, at der var boligsikringen til at udligne

dem. Og nu bliver boligsikringen så skåret ned.

Hvorfor kan kommunerne så ikke sætte huslejen ned, så alle, der har behov, også har råd? Svaret er, at det er, fordi vi ikke længere har offentlige kommunale plejehjem.

De er blevet til egen bolig i almennyttigt boligbyggeri, hvor hver beboer skal betale indskud som i en almindelige lejebolig og selv betale alle faste udgifter til lys, varme osv. Man skal betale hvert sit selvstændige telefonabonnement, hvert sit selvstændige tv-abonnement, forsikring osv.

Ansvar for huslejens størrelse skubes fra politikernes sociale samfundsansvar til et mere diffust almennyttigt boligselskab. Huslejens størrelse beregnes ikke kun ud fra, hvor mange

kvadratmeter den ældre selv har, men ud fra det samlede plejecenters areal. Dvs. ikke bare trapper indregnes, men fællesrum, køkken, kontorer, personalerum – alt lægges på huslejen.

For der var jo den høje boligydelse som sikring for, at det kunne lade sig gøre. Sagde de politikere, der privatiserede og reformerede efter EU's recept.

Socialpolitik på frie markedskræfter

Et andet spørgsmål, som må stilles, er: Hvornår foregik den offentlige debat om en så grundlæggende ændring i ældrepolitikken som nedlæggelse af den kommunale offentlige pligt og ansvar til at sikre ældre, der havde behov for hjælp og bolig?

Nej, den foregik heller ikke! Det blev

en glidende salamiudvikling, hvor politikerne skjulte, hvad konsekvensen var af tilsyneladende tekniske ændringer, der først ville træde i kraft senere.

I 2003 trådte loven om 'omdannelse af plejehjem og beskyttede boliger til udstøttede boliger' i kraft. Socialpolitikken var dermed på frie markedskræfter også på dette område.

Begrundelsen dengang ligner dem, vi hører i dag. Man ville sikre en ligestilling mellem beboere i kommunale og private lejeboliger. I virkelighedens verden er forskellen nu større end nogensinde.

For hver generation har den EU-tilpassede nyliberale nedskæringspolitik slået bunden ud af det sociale sikkerhedssystem og erstattet offentlig velfærd med tøjlesløse frie markedskræfter.

Finanslov: Nedskæringer vil sætte folk på gaden

Nu skal de fattigste sættes på gaden.

Nedskæringer af boligydelsen på finansloven for 2016 vil ramme enlige med børn og kontanthjælpsmodtagere særdeles hårdt. Boligselskaber advarer mod, at familier kan blive hjemløse og sat ud, fordi de ikke kan længere kan betale huslejen.

"Forslagene vil især ramme enlige forsørgere med børn, som vil have op til 30 pct. mindre i rådighedsbeløb hver måned. Vi frygter en mærkbar stigning i udsættelser, så folk også mister deres bolig," siger Bent Madsen, der er administrerende direktør i BL – Danmarks Almene Boliger.

Den såkaldte boligydelsespakke vil skære boligsikringen længere og længere ned år for år.

Under førstebehandlingen af nedskæringerne af boligsikringen for pensionister, handicappede og kontanthjælpsmodtagere 8. december stemte Dansk Folkeparti for dem sammen med sine blå forligspartnere. Efter hele dagen at have fået så mange verbale tæsk fra sit bagland åbner DF nu op for at mildne nedskæringer for pensionisterne.

Men selv så fremt disse lempes, vil det ikke hjælpe de handicappede, kontanthjælpsmodtagere eller enlige med børn. Det er hele den brutale og socialt skævvredne reform, der skal på porten.

Ligesom Ældre Sagen har boligselskaberne været nødt til selv at beregne, hvad konsekvenserne vil være.

"Resultatet er nærmest rystende. Vi hører nu fra vores gældsrådgivninger, at de ikke kan se, hvordan økonomien skal komme til at hænge sammen for de her mennesker," udtaler Bent Madsen til BT.

Også KAB – Københavns Almindelige Boligselskab – meldeler, at beskæringen af boligydelsen får katastrofale konsekvenser, ikke mindst for børnene.

Mange familier vil miste de penge, de ellers skulle købe mad for.

De, der i dag kommer på kortvarig kontanthjælp pga. arbejdsløshed uden dagpenge, mister muligheden for midlertidig hjælp til husleje, indtil de finder job eller billigere bolig. De risikerer nu at ryge på gaden fra dag ét.

Regeringen og finanslovspartierne vil ikke bare øge fattigdommen for en stor gruppe mennesker. De er ligefrem begyndt at smide folk på gaden og øge hjemløsheden.

Asylansøgere ud i kulden: Løkke har kun råd til telte

Regeringen har i dag lagt forslag til 34 nye stramninger af den i forvejen kyniske asylpolitik frem. Det sker som led i en række parlamentariske studehandler, ikke mindst med Dansk Folkeparti, for at få den asociale finanslov på plads. Det er en ren politisk handel med menneskeskæbner, hvor nedskæringer på samfundets svageste grupper byttes mod nye brud på retssikkerheden og asylansøgenes vilkår.

Regeringens stramninger står i skarp modsætning til hele den store folkebevægelse Flygtninge Velkommen og det menneskesyn, den er udtryk for.

Regeringen, flankeret af folketingsflertallet og medierne, har gennem længere tid systematisk forsøgt at skabe et billede af, at Danmark står over for et flygtningekaos, hvor samfundet kan være i fare for at bukke under. Alt sammen i et forsøg på at legitimere stramninger helt ude af trit med virkelighedens problemer, og med helt andre formål.

Det er de samme politikere, der vil have, vi skal overlade til dem at indføre EU's overstatslige retspolitik, hvis det bliver et ja den 3. december.

Minder om politistat

Justitsminister Søren Pind vil give politikerne – helt konkret integrationsministeren – myndighed til at beslutte, hvornår politiet kan sætte gældende retssikkerhed for asylansøgere ud af kraft, sådan at asylansøgere kan blive tilbageholdt i en ikke fastlagt periode ud over de tre gange 24 timer, der gælder i dag.

Politiet får myndighed til at oprette midlertidig bevogtede og lukkede såkaldte "modtagercentre", hvor folks asylansøgninger undersøges og behandles. Politiet får tilladelse til at bruge private firmaer til transport og bevogtning af asylansøgere, hvis det skønner, at det har brug for det.

Politiet får bemyndigelse til at sætte folk 14 dage i fængsel for tiggeri uden forudgående advarsel.

Ligeledes skal politiet have mulighed for at standse bus-, tog- og færgedrift til og fra Danmark.

I telt vinteren over

Yngre mænd blandt asylansøgere skal allerede fra næste uge anbringes i teltlejlre. Der er angiveligt ikke flere bygninger og huse tilbage i Danmark til at huse en lille brøkdal af de mennesker,

V(DF) udover alle grænser

der er på flugt fra krige og ødelæggelser. Og så har det jo – som Inger Støjberg siger – sin egen signalværdi, at asylansøgere må tilbringe vinteren i telt.

Samtidig indføres der en lang ændring over for kommunerne, dispensation i forhold til, hvordan flygtninge kan indkvarteres og leve, kaldet 'fleksibel boligplacering', samt mulighed for at udlicitere myndighedsopgaver til private firmaer.

Familiesammenføring forhindres

Familiesammenføringer skal yderligere begrænses. Fremover skal asylansøgere på såkaldt midlertidig beskyttelsesstatus forhindres i at få familiesammenføring de første tre år. Det vil først og fremmest ramme de syriske asylansøgere – og deres børn – som ikke kan ses i tre år.

Regeringen ønsker mulighed for at fængsle afviste asylansøgere, indtil de med tvang kan sendes ud af landet.

Der skal ske begrænsninger med hensyn til, hvor længe man kan få opholdstilladelser. Det skal blive sværere at få permanent opholdstilladelse. Ydelserne skal sættes ned. Der indføres øget egenbetaling for ophold i Danmark. Der skal skæres ned på rådgivning af asylansøgere. Og andre stramninger, der er udtænkt i regeringens og folketingets skumle tænketanke.

Regeringen har fremlagt 34 stramninger. Det er 34 nye argumenter for at vælte finansloven.

'Ambition' nul flygtninge og mere krigspolitik

Regeringen fremlagde fredag den 13. november, 34 stramninger vendt mod asylansøgerne, mens EU holdt topmøde om flygtninge. Den danske regering og EU's 'løsninger' på flygtningekrisen er lige kyniske og trækker i samme retning.

Både regeringen og EU beskæftiger sig udelukkende med, hvordan flygtningene holdes ude af Europa, ikke med løsninger, der hjælper flygtninge eller ændrer årsagerne til flygtningestrømmen som krig og fattigdom.

Begge dele i høj grad skabt af de vestlige nationers handlinger gennem krig og økonomisk udbytning.

Mennesker flygter ikke i millionvis fra Afrika og Mellemøsten til Europa uden grund, de gør det af nød og nødvendighed. Men der gøres systematisk forsøg på at fremstille de mennesker, der flygter, som problemet og kilden både til forringelserne af vores levevilkår i Europa og som medvirkende til terrortruslen.

Khaterah Parwani skrev efter attentatet i Paris på facebook:

"Før du begiver dig ud i at give flygtninge skylden for det, der sker i Frankrig, så spørg dig selv om, hvem de flygter fra. Det er i dag, du skal forstå dem mere end nogensinde og vise højere sympati end nogensinde før, for nu kan du måske relatere bedre til deres frygt, smerte og tab.

Vi skal for helvede rykke tættere på hinanden og skabe fælles front mod disse barbariske skæbner. Hvis vi internt ikke genkender hinanden, men ser fjender i hinanden, så står vi ti gange svagere og nemmere opløselige. Hvis nogen sidder lige nu og kniber mave over det, der rammer Frankrig i disse timer, så er det præcis dem, der selv har oplevet de skud, mistet familiemedlemmer og mærket det på egen krop.

Menneske til menneske. Nu."

Flygter fra krig og fattigdom

Selvom folk ved, hvor hårdt det er at

flygte, og hvor farlig turen over Middelhavet er, har de ikke et bedre alternativ, fortæller Abel Kidan, der selv er flygtet gennem Sahara og over Middelhavet fra Eritrea: "Vi har ikke en anden mulighed."

Han fortæller også om det mareridt, det var at opleve en anden båd tæt på synke, og han hører stadig den baby, der græd, mens båden gik ned.

EU er lukket land – og åbent for de udvalgte

På EU's topmøde på Malta deltog 40 afrikanske stats- og regeringsledere, og der blev snakket om 'bekæmpelse af fattigdom', men de konkrete beslutninger gik først og fremmest på at vinde veje til at få de afrikanske ledere til at bakke op om metoder, der kan holde deres befolkninger væk fra EU's grænser.

Bortset fra de udvalgte, som EU's arbejdsgivere gerne vil have fat i.

For immigration skal under kontrol, mens Fort Europa bygges op, så der kan gives arbejdstilladelse til de afrikanere, som EU's arbejdsmarked har brug for. EU ønsker at åbne for veluddannede afrikanere og studerende.

Det er endnu en kynisk politik, der vil dræne de afrikanske lande og bidrage til at spænde ben for en selvstændig udvikling af samfundene.

Efter at krigskoalitionen mod Libyen smadrede landet og fjernede Moammar Gaddafi, har der ikke eksisteret en fungerende ledelse af landet, der nu fungerer som udskibningshavn for flygtninge og emigranter.

EU forlanger, at de afrikanske stater skal forhindre, at afrikanere flygter til Europa gennem Libyen, og at de tager langt flere af de 'uønskede' flygtninge retur til Afrika. Der blev også lokket med økonomiske løfter til lande, der ville påtage sig denne opgave.

Til gengæld udtalte ambassadøren for Den Afrikanske Union, at beløbet var sat alt for lavt og måtte opfattes som en fornærmelse.

I dag tager afrikanske lande 30 % af flygtningene retur.

Et af forslagene fra EU var at oprette opsamlingslejre for afrikanere, der søger mod Europa.

EU vil oprette såkaldte 'procescentre' på afrikansk grund. Dette blev afvist af de afrikanske repræsentanter, der forudså frygtelige forhold med internerede mennesker uden fremtidsudsigter, udsat for vilkårlig vold i ubeskyttede lejre.

Krigspolitikken er der ikke tale om at stoppe. Lars Løkke Rasmussen fremhævede på mødet, at "alle bare skal gøre som os".

Dvs. gennemføre en politik, der bygger på krig, aggression og indblanding, samtidig med at flygtningene holdes ude med skræmmekampagner, lukkede EU-grænser og benhård lovgivning.

"Ambitionen er nul immigration," udtalte Lars Løkke, og: "Vi har brug for arbejdskraft, men ad andre veje." (Politiken 12. november)

Altså en løsning, der rettes til for dansk erhvervsliv og ser 100 % bort fra årsagerne til, at mennesker er på flugt fra krig og sult.

Nyheder hvor der kæmpes

Følg med

kpnet.dk

Kommunistisk Politik på nettet - hver dag

KPnetTV og KPnetTV2

Reportager fra gaden på youtube

KPnetavisen Facebook forum

Twitter @kpnetdk

Tegn abonnement på månedsbladet

Kommunistisk Politik

Deltag på kpnet.dk/blogs

kontakt: kompol@apk2000.dk

STØT Kommunistisk Politik

på Oktobers konto:

Bankkonto

1551 - 166 34 271

eller

Giro 1-663-4271

Alle læsere og abonnenter

ønskes et godt rødt nytår

Ny svinelov: Chauffører og transportarbejdere skal agere grænsepoliti

Hvor skal grænsen gå mellem politi, myndigheder og civilt ansatte som buschauffører og togpersonale? Venstreregeringen har fået vedtaget en lov, der vil gøre trafikselskaber ansvarlige og deres personale til grænsevagter.

Med kun 77 stemmer for vedtog Folketinget den 11. december 2015 en lov om, at buschauffører og togpersonale har pligt til at tjekke ID og pas på alle rejsende over grænserne som en hastesag. Dermed bliver personalet i tog og busser pålagt at udføre en myndighedsopgave og optræde som politiets forlængede arm som grænsepoliti.

Regeringen havde til lejligheden opfundet et nyt begreb, 'transportøransvar'. Dermed flyttes opgaven om grænsekontrol fra statens og politiets ansvar til transportfirmaerne, der vil få bødestraf, hvis der kommer folk ind i landet uden de rigtige papirer.

Både DSB og Arriva har protesteret voldsomt og fremlagt, at de ikke kan løse opgaven.

"Vrøvl," var transportministerens eneste svar, "når lufthavne kan, så kan I også."

Nu har togpersonalets fagforening, Dansk Jernbaneforbund, erklæret, at det kan deres medlemmer godt påtage sig. De har både rutine og erfaring og skal bare have det fornødne udstyr og uddannelse. Sådan lyder det i en pressemeddelelse fra forbundsformanden Henrik Horup.

At det er et principielt og retspolitisk spørgsmål, om togpersonale og buschauffører skal udføre politi- og myndighedsopgaver som grænsepoliti forholder forbundsformanden sig overhovedet ikke til.

Der står mange spørgsmål tilbage om, hvordan denne nye lov skal forvaltes og rent praktisk gennemføres.

Hvad skal buschauffører gøre, hvis der kommer en passager op uden gyldigt pas eller ID? Hvordan skal hun kunne vurdere, om det overhovedet er gyldigt? Og skal hun ringe efter politiet og holde passageren og bussen tilbage, indtil de kommer frem? Eller hvad?

Eller skal civilt ansatte sættes til at arbejde med beføjelser som fremskudte politienheder?

Loven skal træde i kraft, hvis Danmark indfører midlertidigt grænsekontrol, og er et led i forberedelsen af dette.

DSB har i et høringssvar meddelt, at de i så fald må overveje at indstille al grænseoverskridende trafik til bl.a. Sverige og Tyskland. Det samme siger andre 'transportører'.

V(DF) udover alle grænser

Den reaktionære, kyniske og forhadte flygtninge-, integrations- og boligminister Inger Støjberg har givet følgende besked til buschauffører og andet personale, som skal udføre hendes umenneskelige lov:

En buschauffør ved grænsen skal smide et barn af bussen, køre videre og efterlade barnet alene på vejen, hvis det ikke har sine papirer i orden.

"Sådan er det bare," siger Inger Støjberg.

Den danske regering bruger som argument, at Sverige har indført grænsekontrol fra 1. januar i alle tog og busser, hvilket presser flygtninge til Danmark. Den svenske regering bruger som argument, at de indfører det, fordi Danmark bare sender flygtninge videre til Sverige.

Loven er endnu et skridt mod en politistat. Og ikke et skridt nærmere mod at afhjælpe den store asyl- og flygtningekatastrofe.

Unionen indsætter sin egen grænse- og kystvagt

EU-kommissionen har fremlagt sit forslag om at gøre Frontex til unionens overstatslige grænse- og kystvagt. Den skal vogte de 'ydre grænser' og kunne gå ind i de enkelte lande - også på tværs af landenes nationale suverænitet og vilje.

Danmark står i en særlig position: På grund af retsforbeholdet vil Danmark ikke være med. På grund af tilslutning til Schengen skal Danmark gå med ifølge en folketingsbeslutning inden for 6 måneder, hvis forslaget bliver en realitet. EU er godt på vej til at gøre både Schengen og Frontex overstatslige.

Ifølge forslaget skal der skabes en styrke på omkring 2.000 grænsevagter, der kan udsendes med kort varsel. Den vil få sine egne ansatte og fornødne udstyr. Grænsestyrken vil bl.a. få magt til direkte at deportere asylansøgere og andre, der kommer til EU's grænser, hvis grænsestyrken mener, at de ikke har ret til asyl eller ophold.

Grænse- og kystvagten kommer oven i det nuværende Frontex, der i dag ikke har nær så vidtgående magtbeføjelser.

Med det nye forslag bliver det en ren overnational grænsestyrke, der kan gå ind, hvor EU's centralt beslutter det, også mod det enkelte lands vilje.

EU kommissionen bruger flygtningekrisen til med dette forslag at tage et nyt vidtgående skridt i opbygningen af unionsstaten.

EU's Schengen-samarbejde om de åbne grænser er reelt ved at kollapse. Lige nu lukkes og oprustes der ved en lang række indre grænser i EU, med det resultat, at flygtningestrømmens mennesker skubbes rundt mellem landene og strander på marker ved bevæbnede pigtrådshegn.

Det sker eksempelvis lige nu ved den makedonske grænse, hvor der officielt er meddelt om flygtninge, der dør ved grænsen.

Allerede i kraft i Grækenland

Allerede i forrige uge på EU's justits- og udenrigsministtermøde blev disse ting drøftet. Her var det de tyske og franske indenrigsministre, der kørte frem med forslaget om de store nye magtbeføjelser for en grænsestyrke oven i Frontex. Der skal handles hurtigt, sagde de.

Samtidig indgik Syriza-regeringen i Grækenland en handel omkring sin såkaldte "krisehjælp" – nemlig nye kæmpe nedskæringsreformer og en begyndende overgivelse af grænsebevogtningen til EU.

Grækenland bøjede sig for kravene fra EU og anmodede officielt om EU-assistance til øjeblikkelig indsættelse af grænsevagter på de græske øer i Det Ægæiske Hav, hvor flygtningestrømmen er stærkest. Desuden bad de om hjælp til registrering af flygtninge langs den græske grænse til Makedonien.

De græske politikere kalder ordningen ganske frivillig.

Der er ingen tvivl om, at hverken Grækenland, hvor der alene i november skønnes at være ankommet 50.000 flygtninge, eller andre lande ikke alene kan klare konsekvenserne af krige og flygtningekatastrofer.

Men i stedet for en fælles løsning landene i Europa imellem bruger EU katastrofen til at handle med, ligesom EU også har gjort i forhold til aftalerne med Tyrkiet.

EU's løsning er mere unionsstat, mere bevogtning af de ydre grænser, mere Fort Europa.

Spørgsmål om national suverænitet

EU-Kommissionens forslag rammer lige ind i kernen i spørgsmålet om national suverænitet og retten til at kontrollere egne grænser.

Selvom forslaget ikke forventes positivt modtaget af alle medlemslande, har EU-Kommissionen fået rykket beslutningsdiskussionerne endnu et langt stykke ind i EU-statens opbygning.

Det store danske Nej den 3. december til at opgive retsforbeholdet betyder, at Danmark ikke kan tilsluttes en sådan udvidelse af Frontex.

Men om det danske medlemskab af Schengen vil betyde, at Danmark vil blive tvunget til at gå med alligevel, er et af de spørgsmål, politikerne skylder svar på.

Løkke i Bruxelles: Kup – eller mellemstatslig parallelaftale om Europol

Den danske statsminister har været i Bruxelles til møde med EU-præsident Tusk og kommissionsformand Juncker. Det rapporteres, at han ikke fik, hvad han ønskede.

Under hele valgkampen foregav Japartierne, at et Nej ville være et Nej til det kendte Europol, et Nej til, at alt blev ved det gamle, mens Nej-partierne tilkendegav, at en parallelaftale i stil med f.eks. den norske ville være mulig.

Selve anledningen til folkeafstemningen var omdannelsen af Europol fra en mellemstatslig institution til en overstatslig organisation, en slags pendant til det amerikanske FBI med endnu videre beføjelser end dette.

Dette nye Europol blev først godkendt af alle beslutningstagerne i EU, samtidig med at den danske folkeafstemning blev afviklet.

Nu har den danske statsminister væ-

ret i Bruxelles med et udspil over for EU efter Nej'et.

Det vides ikke, hvad Lars Løkke tog med som 'det danske forslag'. Dets indhold har ikke været offentliggjort, hverken delvist eller i detaljer.

Alt, hvad der er kommet ud fra statsministeriet om forhandlingerne mellem folketingspartierne, fortæller, at han kom med noget, som ikke respekterede det danske folks Nej, som også var et Nej til fuldt medlemskab af Europol.

Ifølge ham selv og medierne fik han at vide, at Danmark ikke kan blive fuldt medlem af det nye Europol.

DR's korrespondent i Bruxelles giver den danske statsministers udtalelser efter mødet fredag den 11. december således:

- Beskeden til mig er helt entydigt, at Danmark ikke kan deltage fuldt i Europol-samarbejdet, når vi ikke gør brug af

den tilvalgsordning, vi havde mulighed for. Spørgsmålet er så, om vi kan finde en eller anden form for tilknytning til Europol, siger han.

Det vil sige, at Danmark sandsynligvis godt ville kunne få en parallelaftale om Europol, men at en sådan ikke ville betyde "fuld og hel deltagelse", siger Lars Løkke Rasmussen.

Lars Løkke rejste altså til Bruxelles med en plan om at blive fuldt medlem af det overstatslige Europol – plus en del mere fra tilvalgsordningen og andet, der endnu ikke er fuldt udformet i EU.

Den danske regeringsleder har hele tiden været i gang med noget sådant, efter det blev et Nej, eller tilmed før. En kupplan for det modsatte af at respektere det klare Nej og føre det frem. For

Social dumping: Virksomhedspraktik underbyder indslusningsløn

Regeringen foreslår en indslusningsløn på 70 kr. for flygtninge – men det kan slet ikke matche den gratis arbejdskraft som arbejdsgiverne får fra folk i virksomhedspraktik, mener Dansk Industri.

En af arbejdsgiverregeringens mange tilpasninger til EUs indre marked er angreb på mindstelønnen og social dumping. Aktuelt har regeringen foreslået at bruge flygtningesituationen som murbrækker for at få sænket mindstelønnen til 70 kr. I første omgang for flygtninge.

Argumenterne er fuldstændig de samme som arbejdsgiverne og skiftende regeringer har brugt omkring unge, arbejdsløse og andre grupper. Lavere løn vil angiveligt skaffe flere i arbejde. Det holder ikke. Det bliver der ikke flere jobs af. Til gengæld vil det rykke hele

lavtlønsmarkedet endnu en tak nedad.

Alligevel støtter Dansk Industri ikke forslaget. Dansk Industri (DI) mener ikke en mindsteløn på 70 kr. kan matche den lukrative virksomhedspraktik, hvor arbejdskraften er fuldstændig gratis for arbejdsgiverne.

Indslusningsløn

Viceadministrerende Direktør DI, Kim Graugaard udtalte således på tænketankens Cepos nylig afholdte konference om indslusningsløn og flygtninge:

– De forslag til indslusningsløn, der har været nævnt, giver ikke virksomhederne en økonomisk fordel i forhold til de eksisterende redskaber. Virksom-

hedspraktik koster ikke virksomhederne en øre, og det kan ganske enkelt ikke matches af nogen indslusningsløn.

Forslaget om indslusningsløn til flygtninge er til gengæld blevet støttet af Dansk Flygtningehjælp. Hvilket har fået nogle fagbosser helt op i det røde felt og rejst en helt usædvanlig diskussion om fyring af formanden for Dansk Flygtningehjælp og boykot fra fagbevægelsen af Dansk Flygtningehjælp.

Uden at tillægge nogen skjulte motiver kan man konstatere, at det har flyttet fokus i debatten væk fra det faktum, at LO-og FTT toppen står over for årets trepartsforhandlinger om en ny jobreform med kommende angreb på mindstelønnen og udvidelse af tvangsarbejdsmarkedet.

Statsautoriseret centralistisk styret so-

at forvandle det til det maksimalt mulige Ja.

EU-toppen afviste altså en aftale, hvor Danmark var fuldt medlem og samtidig stod uden for det overstatslige Europol. Men den afviste ikke en parallelaftale på mellemstatsligt plan.

Det var ellers, hvad hele Ja-siden under valgkampen op til folkeafstemningen påstod ville være det sandsynlige udfald af et Nej. Det var urigtigt.

Nu vil Løkke vende tilbage til Danmark og se, hvor meget han kan få proppet ind af det, som danskerne igen sagde Nej til i en ny parallelaftale. Det ser ud til, at der skal udarbejdes et forhandlingsgrundlag inden for et par måneder.

Danmarks medlemskab af det nuværende Europol løber indtil 2017, hvor dets nye status træder i kraft.

Løkke og Co. har ikke opgivet at fuppe danskerne og kuppe Nej'et. Men alt andet end en aftale kemisk rensat for overstatslige elementer og perspektiver vil være uacceptabelt, om Nej'et skal respekteres.

cial dumping i form af tvangsordninger for arbejdsløse, syge, unge, kontanthjælpsmodtagere er sat i system og omfatter hundrede tusinder af arbejdere i Danmark. De arbejder til langt under mindstelønnen og helt ned til 40 kr. i timeløn. Der hørte vi ikke fagtoppen råbe stop.

Fagtoppen har i årevis ikke bare godkendt, men også aktivt medvirket til denne udvikling. Og medvirket til at arbejdsgiverne fik foræret gratis arbejdskraft. Både i den kommunale vuggestue og den private Føtex butik er de fleste i diverse midlertidige tilskud ordninger og praktikker. De skiftes ud hele tiden og de faste job er nedlagt.

Arbejdsgiverne og regeringen forsøger hele tiden at spille de forskellige grupper ud mod hinanden for at kunne forringe løn- og arbejdsvilkår. Solidariteten må opbygges nedefra blandt alle de forskellige grupper i arbejderklassen, hvor de end kommer fra og hvilke ordning de end arbejder på.

Menneskefjendskhed fremmer vold mod kvinder

Af Dorte Grenaa

Volden mod kvinder har mange ansigter og er stigende. Herhjemme og globalt. Hvilket blev taget op af kvinder rundt om i verden på den internationale dag mod vold mod kvinder den 25. november.

Alt for ofte får kvinder stadig påtvunget skylden for selv at være ude om det.

Den stigende vold, der også rammer helt unge kvinder og piger, hænger sammen med hele det skred mod højre, der generelt er sket omkring menneskesyn og respekt for andre mennesker.

I dag omtaler og behandler politikere, medier og såkaldte eksperter grupper af mennesker i vores samfund respektløst, nedvurderende og direkte menneskefjendsk.

Der drives klapjagt på kontanthjælpsmodtagere, arbejdsløse og syge med begrundelser som, at de ikke gider arbejde. Så det er o.k. at fratage dem økonomiske, sociale og retspolitiske rettigheder. Helt til de står uden selvstændig indkomst. Det er o.k. at gøre dem til fattige andenrangsborgere.

Der drives klapjagt på asylmodtagere og flygtninge med begrundelser som, at de vil stjæle vores velfærd. Så er det o.k., at de skal kunne internere uden dommerkendelse på ubestemt tid, at de skal sidde og vente i frysende teltlejlre i den danske vinter. Det er o.k., for de er bare fattige andenrangsborgere.

Det er dette sorte og afstumpede menneskesyn, de unge ser og oplever. At det er o.k. at sparke til dem, der står svagere end selv, og at det er o.k. at behandle andre medmennesker – som kvinder jo er – med vold i stedet for gensidig respekt.

Alt dette fremmer vold mod kvinder. Kvinderne har i århundreder været betragtet som andenrangsborgere. Selvom vi er kommet langt i ligestillingen, går det den forkerte vej. At stå uden egen

*Dorte Grenaa
på KPnetBlogs*

indtægt har været et mareridt for kvinder gennem generationer og årsag til megen ydmygelse, vold og nedværdigelse. Det ser vi vokse igen.

Her under EU-valgkampen har ja-siden fuldstændig hæmningsløst misbrugt ikke bare argumentet om, at et ja til at afskaffe retsforbeholdet ville sikre kampen mod kvindehandel og kvindepishandling. De har også taget organisationer som Reden og Red Barnet til indtægt for et ja, hvilket de har måtte gå ud offentligt og dementere.

Det er hele denne menneskefjendskhed i ord og handling, der må slås tilbage. Tillades den først over for en gruppe eller et sted, så breder den sig til at gælde flere og flere og blive til en legal måde at handle på. Det skal vi skal aldrig acceptere.

KPnet Blogs 9. november 2015

Nogle fakta om vold mod kvinder 2015

I Danmark ...

Det skønnes, at ca. 10.000 kvinder årligt er udsat for gentagen og grovere fysisk vold. Ca. 9.500 kvinder mellem 16 og 24 år har været udsat for fysisk kærestevold. I 92 pct. af de politianmeldte partnervoldssager er voldsudøveren en mand.

... og globalt

Vold mod kvinder og piger er en af de mest udbredte krænkelse af FN's menneskerettigheder. Vold mod kvinder sker i alle lande. Udbredelsen varierer både fra land til land, men også internt i landene selv.

En ud af tre kvinder udsættes for partnervold i løbet af deres liv (fysisk eller seksuel vold). Kvinder er i større risiko for at blive myrdet i deres hjem end noget andet sted. 38 pct. af alle mord mod kvinder blev rapporteret som begået af deres partner.

Kilde: Dannerhuset

Regeringens 'vækst'pakke

Sort angreb på natur og miljø

Regeringens forslag til pakken "Vækst og udvikling i hele Danmark" er hele vejen rundt et løft for uhæmmet kapitalisme. Uhæmmet turisme, uhæmmet industrilandbrug, uhæmmet stordrift. Den er både menneskefjendsk og naturfjendsk.

Regeringen har den frækhed, at kalde dette frontalangreb på vores fælles natur, landskab og lokalsamfund for en del af en 'strategi for et mere sammenhængende Danmark', der skal 'skabe rum til at udfolde sig for virksomheder og borgere i alle dele af landet'.

Listen over forslagene er direkte afskrift af industrilandbruget og monopolkapitalens ønskelister. Kodeordene er liberalisering og frit spil for kapitalinteresser.

Der åbnes bl.a. op for angreb på kystbeskyttelsen, smadring af naturområder, byggeri af megabutikcentre, flere svin og mere gylle, færre almene boliger, flere reklameskilte på vejene og meget mere. I alt 100 forslag, hvor profitten er vinder og natur og mennesker trampes på.

Det er regeringens påstand, at planen vil 'øge vækst og jobskabelse' og der sættes 9 milliarder af til at gennemføre den i perioden 2015-19.

Mere gylle, gødning og forurening af vandløbene

I følge planen skal randzonerne omkring vandløbene afskaffes, og der må gødes mere med kunstgødning og mere gylle må udbringes på markerne. Et grimt angreb på vandmiljøet med iltvind og fiskedød.

Vandløbene omdannes til drænrør for industrilandbruget.

"Regeringen er i gang med at hælde naturgrundlaget ud med drænvandet, og mange af levestederne for vores ørreder og andre fisk vil forsvinde. Det samme vil ske for mange af vandløbenes smådyr og planter. Det må stop-

Grønt lys for industrilandbrug uden miljøbegrænsning

pes", siger Verner W. Hansen, formand for Danmarks Sportsfiskerforbund.

Naturområder smadres

Gødning og sprøjtegift bliver tilladt i beskyttet natur – ind i landbrugsdriften med dem.

Hvis der tilføres næringsstoffer forsvinder livsbetingelserne for den naturlige flora for næringsfattige enge. I stedet vil nogle få arter dominere.

Sorte forurenere

"Det vil være ødelæggende for engfugle, blomster, insekter og anden biodiversitet, der er knyttet til de grønne enge. Det må stoppes", udtaler Egon Østergaard, formand for Dansk Ornitologisk Forening.

I finansloven er desuden alle de naturindsatser der var planlagt simpelthen fjernet.

Planloven liberaliseres

Planloven lempes så industrilandbruget for lov at bygge mere.

Strandbeskyttelsen skal væk i bynære områder og ved havne. Kommuner

og turistvirksomheder skal ikke længere have tilladelse hos Naturstyrelsen – det er regeringens udgave af styrkelse af det lokale selvstyre.

Flere hoteller, sommerhuse og iskiosker i stedet for kystnatur er planen.

Der gives tilladelse til 15 store turistprojekter i kystnære områder. Her lægger regeringen op til en stor forventning i forhold til fremtidig vækst. Men det har vist sig, at der ikke rigtig strømmer mulige investorer til ude i kommunerne.

"Vi taler på befolkningens vegne, når vi siger nej til byggeri helt ned til stranden. Det frarøver os alle vores frie kystlandskaber og kystnatur", udtaler Ella Maria Bisschop-Larsen, præsident i Danmarks Naturfredningsforening.

Der åbnes op for bygning af megabutikcentre af ubegrænset størrelse. Den deraf følgende butiksdød vil klart betyde afvikling i landområderne fremfor udvikling.

"Der vil ved indfaldsvejene til de mellemstore byer komme meget store discountbutikker, og det vil gå ud over både dagligvareforsyningen i landdistrikterne og gå udover butikslivet i købstædernes bymidter", siger John Wagner fra De Samvirkende Køb-

mænd”.

Under dække af at styrke udkanten giver planen mulighed for at flere tiladelser kan gives lokalt.

Det er også en del af ‘Vækstplanen’ at 3900 statslige arbejdspladser fra hovedstadsområdet tvangsforflyttes til 38 byer rundt om i landet.

Alene flytningen af omkring 392 medarbejdere i NaturErhvervstyrelsen fra København til Sønderjylland kommer til at koste 184 millioner.

“Lette erhvervslivets byrder”

Med regeringens egne ord er målet med denne og andre planer, ‘at lette byrderne for erhvervslivet’ og ‘fjerne overimplemtering af EU-regler’ (på miljøområdet). I planen indgår også lettelser for erhvervslivet på afgifter og skat.

Det gælder bl.a. i forhold til PSO-afgiften og NOx-afgiften.

En ny investeringsfond på 3 milliarder “Dansk Vækstkapital II” oprettes.

Færre almene boliger

Byggeri ligger også indenfor pakkens område. Her ønsker regeringen at fjerne den nuværende regel om at 25 % af nybyggeri kan kræves som almene boliger i kommunernes lokalplan. Her skal pengenes magt fremover herske ganske uden såkaldt ‘urimelige’ begrænsninger. Kan attraktive boliger sælges, skal profitmuligheden kunne udnyttes fuldt ud.

Sort julegave fra regeringen til erhvervslivet

Regeringen forhandler i øjeblikket ‘Vækst’pakken med alle erhvervsordførere, fødevareordførere og landdistriktsordførere, og den lægger an til at strikke en sort julegave sammen til industrilandbruget, byggespekulanterne og de store butikskæder sammen inden jul.

Med “Bredbånd til yderområderne” og fritflyvende løfter om flere arbejdspladser forsøger regeringen at lave en forskønnende indpakning. Men indholdet er stadig kulsort.

Fra eufori til landsforræderi

Dagen før folkeafstemningen om ophævelse af retsforbeholdet stod det rimeligt klart: EU-tilhængerne havde r... i klaskehøjde.

Jeg havde i dagene op til fulgt de ældres snak i bussen. Her blev der ikke luftet synspunkter. Det handlede udelukkende om, hvorvidt man ville stemme – eller havde stemt på forhånd.

På selve dagen tog min kone og jeg hinanden i hånden, opsøgte valgstedet og med et gode resultat i vente valgte vi at springe madlavningen over, hvorfor vi opsøgte en cafe, hvor vi nød en god middag og hinandens selskab. Med en god mavefornemmelse indtog vi sofaen foran *dummen* for at følge slagets gang.

Det stod hurtigt klart som mejslet i sten, at vores forventninger til resultatet ville blive indfriet, så der spredte sig en euforisk stemning i lejligheden. Vi repeterede: Nej til Maastricht i 1992, Nej til Euroen i 2000 og nu igen et nej – et tydeligt og vægtigt NEJ - til EU-eliten i 2014!

Vi sov saligt, men vågnede op til politikernes brægen om, at de ville respektere resultatet:

- Folket har talt, og det vil vi på demokratisk vis efterleve.

Allerede her blev vi bekymrede. Det lugtede alt for meget af rævekager, vi bitteligt havde smagt mange gange før. Det skulle vise, at statsministeren allerede inden folkeafstemningen havde taget kontakt til EU med henblik på at lægge en strategi, såfremt forbeholdene blev opretholdt.

Den del af befolkningen, som jeg har glæde ved at køre frem og fra et aktivitetscenter for ældre, viste sig nu at melde mere klart ud: Langt det største flertal var rigtig tilfredse med resultatet, og tilfredsheden var garneret med en solid dosis skadefryd. Passagererne er bosiddende i Valby, Vigerslev og Vesterbro og udtrykker meget godt fra hvilke klasselag, NEJ-stemmerne kom. Aldersmæssigt hører de

til det mindretal, der i 1972 trods alt fik lov til at stemme om medlemsskabet. Jeg kunne ikke dy mig:

- Trods mine 62 år har jeg jo aldrig fået lov til at stemme om medlemsskabet, hvilket jeg sammen med mange andre synes, det ellers kunne være på tide.

Der blev stille i bussen. Jeg kunne mærke, at eftertænksomheden bredte sig. Det samme gjorde de bange anelser de efterfølgende dage, idet mine søde passagerer havde for mange erfaringer med politikernes skumle planer. Her hjalp Pernille Frahms skadefryd ikke om, at det var JA-sigerne, der sad med aben. Eliten var allerede langt fremme i rænkespillet, og benyttede fuldt ud ‘deres demokratiske ret’ til nye forhandlinger med EU, der har til formål at forkaste *det danske folks tale*.

Jeg læste på nettet, at Løkke burde stilles til doms for landsforræderi for undergravning af demokratiet og Danmarks nationale suverænitet. Jeg skal ikke forholde mig til juraen; men det er da en fristende og rimelig ide.

I mellemtiden havde mine kæreste passagerer overvundet betæknings-tiden. De var pr. refleks mistroiske, når Løkke lagde planer med EU-eliten. Det gjorde det absolut heller ikke bedre, at han & Tulle, havde begået højforræderi overfor pensionisternes boligydelse. Mange af de ældre stemmer på DF, og nogle er endda medlem.

Det er imidlertid et faktum, at de er mere konsekvente EU-modstandere end DF. Det skabte da i hvert fald en hel del forløsning i bussen, da Elma en dag udbød:

- Jeg føler, vi bliver holdt hen med snak. Vores stemme bliver ikke respekteret, så måske det er på tide med en ny afstemning om vores medlemskab af EU. Det er lettere at bestemme, hvad vi vil, når ikke de tunge drenge overhører os.

Reno

Klimakamp

Klimamarcher, COP21 i Paris og udsigterne for verden

Søndag den 29. november demonstrerede 1 million mennesker i 175 lande på 2300 forskellige steder med kravet om at redde kloden fra ødelæggelsen af klimaet.

Marcherne stillede krav til forhandlerne ved COP21-mødet i Paris, hvor det under undtagelsestilstanden er forbudt at demonstrere,

Det jævnligt gentagne COP-show med alverdens politiske ledere og en horde af journalister, lobbyister fra de multinationale selskaber, NGO'er og alle mulige andre har været varm luft. De har ikke ført til effektive tiltag til at bringe den globale opvarmning til ophør eller stoppe de klimamæssige følger: Hungersnød, flygtninge, lande der

trues med at synke i havet eller blive oversvømmet. Osv.

USA og EU kappedes om at udgyde løfter op til topmødet. EU kom med "verdens mest ambitiøse mål for en global klimaaftale" og Barack Obama udtalte:

"Dette års møde i Paris skal være året, hvor verden endelig når en aftale, der skal beskytte den eneste planet, som vi har – og mens vi stadig kan".

Det blev som den amerikanske præsident ville have det. Der kom en aftale, Underskrifter fra 195 lande. Fejring af de vise statsmænd for en 'historisk' vendepunkt. Fra nu af vil den globale opvarmning blive vendt til temperaturfald over tid. Den 'grønne omstilling' vil fra nu af tage fornyet fart.

Den danske regering er i gang med sin egen sorte omstilling på alle niveauer – klima, miljø og forurening indbefattet – soledet sig i glansen og tog del i æren.

Det få utvivlsomt en stor del af danskerne til at spørge, hvad der er op og hvad der er ned ved det 'historiske' COP 21. Sandheden er, at det er en gratis omgang for statslederne. Der er ingen forpligtelser til at føre de flotte ord ud i virkeligheden. De nødvendige gigantiske summer til investering i fremtiden følger ikke med. Den sorte Løkke-regering og dens ikke mindre sorte støttepartier vil uanfægtet gøre som de plejer: Lave nye skader på klimaet, velfærden og det store flertal.

For det er monopolernes og de multinationale selskabers klimapolitik, COP21

gennemfører i en verden, der er bestemt af jagten på profit. Den største forurener af alle: Militæret, krigene, oprustningen nævnes ikke som et problem, der kan gøres noget ved.

Forbedringer af teknologi og mindre forurenende og CO2-udslippende energikilder forudsætter stadig, at det giver større profit end investeringer i fossil energi eller andre tiltag til at stoppe den globale opvarmning og forureningen af kloden.

Man ved hvad der skal til, Og COP, Obama og alverdens statsledere er ikke leveringsdygtige. Ikke engang med hensyn til at nå de uforpligtende mål, de har skrevet under på og har hyldet sig selv for.

Fotos: KPnet og Anton Moesgaard

Klimaafhtalen i Paris er en afgrund fra at redde verden

Den aftale, der blev indgået på COP21 i Paris løndag den 12. december 2015, kaldes 'historisk' og forventes modtaget med jubel overalt. Men der er ikke så meget at juble over.

Indholdet i klimaafhtalen er ganske langt fra at hænge sammen. Det, som de enkelte lande har forpligtet sig til, vil på ingen måde være tilstrækkeligt til at nå aftalens målsætning om at sætte en stopper for den globale opvarmning.

Før COP21 i Paris havde de enkelte lande indsendt en liste med deres egne frivillige nedskæringer i CO2-udledningen, og disse frivillige bidrag er en del af den indgåede aftaletekst, som samtidig stiller en målsætning om at holde temperaturstigningen under 1,5 grader celsius.

Men dels er summen af disse frivillige bidrag slet ikke i nærheden af det, som videnskaben siger er nødvendigt, så selv om alle frivillige mål bliver nået, er katastrofen altså indtruffet. Og dels træder aftalen først i kraft om fem år, altså ingen reduktioner før 2020, og på det tidspunkt vil det allerede være for sent, hvis afbrændingen af fossile brændsler fortsætter som nu.

Ifølge videnskaben kræver en 1,5 graders målsætning, at verden straks holder op med at lede efter nye fossile brændstoffer, og også efter mere fra de kilder, som allerede er kendt: olie, kul, naturgas og skifergas m.m. Det skal helst blive, hvor det er, altså i jorden og under havet, og ikke graves op eller pumpes og brændes af.

Norge og Danmark skal lukke deres boreplatforme med det samme. Grønland skal forbyde undersøgelser efter nye olieletter. Men disse nødvendige tiltag er slet ikke nævnt konkret i aftalen.

I stedet kender vi vores politikere og olieimperialister godt nok til at vide, at deres visioner handler om at pumpe og pumpe fra Amazonas til ishavet, og om hvordan man skal bruge alle de beskidte penge. Og her er selv dele af den

COP21

danske venstrefløj helt med fremme og ønsker sig del i skatten.

Overgangen til vedvarende energi kræver en kæmpeinvestering på en billion dollars om året, indtil transformationen er gennemført. Meget af denne omstil-

ling hænger sammen med udvikling af industrien i fattige lande. Men klimaafhtalen har kun givet tilsagn om 15 procent af det nødvendige beløb, og disse løfter om penge er tvivlsomme, om de bliver til noget.

Kraftværker er langsigtet investering, og den mængde megawatt-timer, der er på tegnebrættet i dag, kan være under konstruktion i fire-fem år, før produktionen er i drift i 2020. De fleste kraftværker står i 20 til 30 år, før de bliver erstattet af nye.

Samtidig er en hurtig modernisering i de fattige landes energiforsyning vigtig, så deres økonomier kan modstå de klimaudfordringer, der allerede er der, sådan at skovhugst og ørkendannelse kan stoppes.

Derfor er tilsagn om investeringer og adgang til teknologi vigtigt, og det er de rige lande, der skal hoste op med pengene. Beløbet for at redde verden er ikke penge, der aldrig vil kunne findes. Hvert år bruges langt over det dobbelte på militær, og det skønnes, at diverse regeringer tilsammen fandt 14 billioner dollars, da bankerne blev reddet. Set i den sammenhæng er omstillingen en fornuftig fremadrettet investering. Og en investering, der jo kommer før eller siden, når olien slipper op.

Ingen er vel rigtig overraskede over, at en aftale indgået mellem lande, der på den ene eller anden måde har gjort sig afhængige af fossile brændsler, er så fyldt med varm luft i stedet for handling. Ved bordet sidder de store økonomiske interesser og magthavere af i går.

Fremtidens verden tegnes af græsrod-derne, og vi må føre den på samme måde, som nordjyderne tog kampen mod skifergas-spekulanterne, og som folk verden over har rejst sig imod forurening af vores alle sammens jord. Der er ikke andre veje.

-fsk

Et bredt folkeligt og klassebaseret Nej

Af Kommunistisk Politik

Efter det klare Nej til mere EU for tredje gang ved en folkeafstemning har medier og politikere gang i udlægninger og fortolkninger, der passer dem.

Afstemningsresultatet var entydigt: Et betydeligt flertal af danskerne vil ikke have mere union. De vil ikke af med de danske undtagelser, der blev indført efter Nej'et til Maastricht-aftalen i 1992. Det bekræftedes igen med Nej'et til at afskaffe kronen og indføre euroen i 2000.

15 år senere forsøgte Ja-fronten med Lars Løkke og Helle Thorning-Schmidt/Mette Frederiksen i spidsen sig så igen. Med samme negative resultat – for dem.

Heller ikke den nyeste ungdomsgeneration vil have mere EU. Deres erfaringer med hele EU-projektet er ikke gode.

Det var et Nej til mere EU, til mere union, Nej til den overnationale EU-stat. Det var et Ja til danske selvstændighed, et forsvar for den nationale suverænitæt.

Alle andre udlægninger og tolkninger er manipulation og fordrejninger.

Hverken et 'rødt', blåt eller sort Nej

Det var ikke et 'rødt', blåt eller sort Nej. Det var ikke et 'borgerligt' eller 'socialistisk' Nej. Det var ikke et 'højreorienteret' eller 'venstreorienteret' Nej, som det udlægges af alle mulige med egne interesser.

Det var et bredt funderet folkeligt Nej.

Tallene viser bredden: Det var ikke Dansk Folkepartis Nej. Deres vælgere udgør maksimalt en tredjedel af Nej-stemmerne.

Der var masser af andre 'borgerlige' vælgere, der stemte Nej. Masser af socialdemokrater og halvdelen af SF'erne. Hele venstrefløjen, bortset fra at en fjerdedel af Enhedslistens vælgere stemte Ja.

Der er i øvrigt masser af folk, der ikke kan rubriceres som 'vælgere' af et af folketingspartier. Mange er partiløse eller tilhører partier uden for folketinget.

Ingen kan tage patent på Nej'et og sejren ved afstemningen. Alle Nejkræfter spillede deres rolle i kampagnen og gjorde det professionelt, uden afgørende fejl.

Den arrogante Ja-side var til gengæld selvmodsigende og hoppede fra den ene dumhed til den anden.

Tema: Folket slog eliten

Der er en særlig og afgørende faktor for udfaldet af denne folkeafstemning og de to andre gange, det er blevet til et Nej til mere union, og afstemningen i 1993, der sagde Ja til de danske undtagelser:

Det er Folkebevægelsen mod EU, den tværpolitiske 'folkefront', der har kæmpet imod Unionen og for dansk udtræden af EU siden 1972. Uden Folkebevægelsen mod EU havde ingen af de tre gange Nej været der.

En valgdeltagelse på 72 pct. er et udtryk for, at afstemningen blev opfattet som vigtig, selvom der var masser af snak om de mange tvivlere, der sikkert ikke ville stemme.

Valgdeltagelsen ved EU-parlamentsvalget i maj 2014 lå bare på 56 pct.

– en lav deltagelse, som er et udtryk for modviljen mod EU-projektet. Ved folketingsvalget i juni i år var den på knap 86 pct.

Hvorfor overses Folkebevægelsen af medierne og Christiansborg?

Mange har interesse i at overse Folkebevægelsen. Valgreglerne gør, at man ikke kan komme uden om den i medierne ved folkeafstemninger og EU-parlamentsvalg. Resten af tiden gør man det konsekvent i medierne og blandt Christiansborgs politikere. Den besejrede statsminister indkalder alle folketingspartier til drøftelser efter afstemningen. Folkebevægelsen skal ikke med.

Folkebevægelsen skal usynliggøres, selvom den er repræsenteret i EU-parlamentet og har en større stemmeandel end Liberal Alliance eller det 'Alternative' Ja-parti.

Heller ikke Enhedslisten, der er med i Folkebevægelsen, har insisteret på, at den skal inddrages. Til gengæld har mange haft travlt med at gøre Folkebevægelsen til en slags aflægger af Enhedslisten, til en særlig venstreorienteret Nej-bevægelse.

Den er langt bredere sammensat end Enhedslisten og ikke specielt 'venstreorienteret' i parlamentarisk forstand.

Folkebevægelsen er kernen i den folkelige og klassebaserede EU-modstand. I EU-modstanden, for der er tale om en modstand mod projektet EU og ikke en vagt defineret 'EU-skepsis', som medierne ynder at tale om.

Den har altid været en bred folkelig bevægelse på tværs af blokke og partipolitiske skel. Sådan som også modstandsbevægelsen under besættelsen var det.

Folkebevægelsen har levet og virket i mere end fire årtier og gennem flere generationer, også når den har været usynliggjort og det nærmest har været

under jorden. Det er det, medierne og Christiansborg lukker øjnene for og gerne vil glemme.

Et klassebaseret Nej og et klassebaseret Ja

De samme medier og politikere, der har travlt med at benægte klassernes eksistens, samtidig med et de fører klassekamp til fordel for EU og eliten, har måtte medgive nogle indlysende fakta omkring afstemningen: Det var de rige, de bedst stillede, der stemte Ja, og det almindelige og det fattige Danmark, der stemte Nej.

Det var et klassevalg. Folk valgte efter klasseinteresser og klasseinstinkter.

Rigdom og fattigdom, overklasse og underklasse, som den afspejler sig i udviklingen af velhaverøer på det sociale Danmarkskort, stemte hver sin vej.

Ja-siden stod stærkt Nordsjælland og de mondæne dele af København og et par andre storbyer, hvor de rige rykker ind i liebhaverboliger og almindelige mennesker tvinges til omegnen. Industrien og de store arbejdspladser er for længst rykket ud fra storbyernes kerne.

Det var deres – storbyernes – udkanter og det, der i medierne kaldes 'Udkantsdanmark', som sagde Nej. Langt det meste af Danmarkskortet har Nejfarve.

Det var arbejderklassen, som sendte

et klart signal om, at den ikke er med. Den afviser fagtoppen, der ihærdigt poserede for et Ja og prøvede at bilde arbejderne ind, at det ville være til deres fordel. Mistilliden til det meste af fagtoppen er lige så dyb som til Ja-politikerne.

De kan til gengæld glæde sig over et skulderklap fra kapitalen og den 'højtuddannede elite' med villa, båd og bil og fra dens købte og betalte funktionærer i statsapparatet, virksomheder og medier og medløberne.

Kampen om Ja eller Nej til mere union er klassekamp. Og arbejderklassen og dens allierede, Nej-fronten, vandt for tredje gang en overbevisende sejr i et vigtigt slag.

En ny dansk EU-politik? Vi siger Ud af EU!

Lars Løkke Rasmussen indkaldte, før han drog til Bruxelles, folketingets partier til en runde om Danmarks fremtidige forhold til Europol efter 2017, hvor Europol bliver overstatsligt.

Alle Folketingets Nej-partier har siden folkeafstemningens strålende resultat rejst et krav om, at Danmarks EU-politik, der er nedfældet i et forlig i 2008, skal tages op til revision. Forliget er indgået mellem V, K, SD, SF, R og LA, og aftalen er en hyldest til alt, hvad EU står for, og vejen frem mod 'en stadig snævrere union', som er EU's erklærede mål.

Det er lige præcis det, som danskerne dengang havde sagt Nej til i tre folkeafstemninger: i 1992, bekræftet ved afstemningen om de fire undtagelser i 1993 og ved euro-afstemningen i 2000.

Partierne har alt andet end respekteret det folkelige Nej. Konsekvent. I 2008 blev de enige om, at Danmark skulle nærme sig til 'kernen af EU', ligesom det er flertalspartiernes politik, at Danmark er med i 'kernen' af NATO's krige.

Efter Nej'et ser vi igen, hvordan tabersiden flirter med 'EU-skeptikerne'. Det gør de hver gang, mens de forsøger at

isolere EU-modstanderne som f.eks. Folkebevægelsen mod EU. Både SD og V har gang i at finde en grimasse, der kan passe.

Mette Frederiksen lægger en 'ny linje', hvor hun angiveligt 'justerer' SD's EU-kurs. Den skal tilpasses og gøres lidt mere spiselig for Nej-sigere – og især arbejderklassen, der føler EU's konsekvenser i form af systematisk social dumping og en udvikling, hvor EU styrer mere og mere.

Lars Løkke Rasmussen bruger ord som 'vi skal ikke overimplementere EU-regler' og erklærer sin støtte til Camerons forhandlinger om en ny aftale med EU, mens Danmark vil være imod en fordeling af flygtninge gennem EU 'til solen brænder ud'.

Budskabet om 'ikke at overimplementere' drejer sig især om at give industrilandbruget lov til mere miljøsvineri

inden for EU's rammer. Ved at antyde, at Danmark kunne stille krav, der gik imod arbejdskraftens fri bevægelighed – en af grundpillerne i EU's indre marked – søger Lars Løkke at lefle for de vælgere, der ser den sociale dumping og flygtningene i EU som et problem og lytter til Dansk Folkeparti.

Det er ren taktik.

Skrot unionspartiernes 2008-aftale

Ingen af EU-partierne vil modsætte sig EU's udvikling frem mod en overnational stat, hvor alle de store beslutninger fra økonomi og finanslov til udenrigspolitik og arbejdsmarkedsregler besluttet fra Bruxelles uden om befolkningen. Det har været deres fælles politik i mere end 40 år.

Flere generationer har aldrig sagt ja til det danske medlemskab eller bekræftet det. De nye generationer har til gengæld gennem Nej-afstemningerne igen og igen bekræftet, at de ikke vil have mere af den union, de bliver påtvunget af det folketingsflertal, der vil placere Danmark i kernen af EU.

Det kan roligt konstateres, at der er et massivt flertal for, at Danmark ikke skal være et EU-kerneland eller bare i

nærheden.

Aftalen fra 2008 er i åbenlys strid med flertallet af befolkningen og imod det klare Nej fra fire afstemninger.

Den skal bare skrottes. Kosmetiske ændringer er helt uacceptable.

Kristian Jensen, der tilsyneladende er mindre følsom over for at komme Nej-sigere taktisk i møde end Lars Løkke Rasmussen, udtaler, at han ikke har tænkt sig at ændre noget som helst.

Hertil svarer Christina Egelund, EU-ordfører for Liberal Alliance: *"Dette er en stor fejl og kan på sigt føre til, at Danmark står i samme situation som Storbritannien, hvor selve EU-medlemskabet er på spil."*

De tre Nej-partier i folketinget deltager i Løkkes 'samtaler' om en tolkning af Nej'et, han skal tage med til Bruxelles.

Folkebevægelsen mod EU er ikke indkaldt. Løkke ved, at for Folkebevægelsen er et Nej et Nej – også tredje og fjerde gang.

Overstatsligt Europol afvist: Hvad nu?

Folkeafstemningen sagde klart Nej til, at Danmark skal integreres i EU's overstatslige retssystem og lov-og-orden-magt. I forvejen findes også en undtagelse for, at Danmark integreres i den militære opbygning af supermagten EU.

De borgerlige Nej-partier fra blå blok – Dansk Folkeparti og Liberal Alliance – har hver deres forslag til, at Danmark efter Nej'et alligevel integreres i det nu overstatslige Europol. Det er nemlig Europol, der er forandret, og det var en af årsagerne til, at folkeafstemningen kom nu.

Det danske forbehold, der blev bekræftet, gør, at Danmark ikke kan være med i det overstatslige Europol. I princippet heller ikke i Schengen-aftalerne om åbne 'indre grænser' eller Frontex med hensyn til 'de ydre grænser'.

Også her er de nuværende aftaler om Danmarks status i disse sammenhænge af mellemstatslig karakter, selvom Justitsministeriet har tolket retsforbeholdet

det på en sådan måde, at det ikke forhindrer Danmark i at indgå i Frontex.

Der oprettes i øjeblikket 'midlertidig grænsekontrol' i mange EU-lande, f.eks. både i Sverige, Norge og Tyskland. Inger Støjberg snakker om, at Danmark nok vil følge trop. Reelt er Schengen sat ud af kraft. Der tales om for de næste tre år.

For Dansk Folkeparti er mere politi og mere 'lov og orden' en hjertesag. Det ser gerne et forstærket Europol med dansk deltagelse og masser af grænsekontrol. Liberal Alliance vil have en ny folkeafstemning.

Tema: Folket slog eliten

Der tales om en parallelaftale i stil med den norske for politisamarbejde. Det har været et hovedargument for Nej-siden, at en sådan aftale kan indgås.

Nej-siden har været enig om et Nej til overstatslig integration – også for et politisamarbejde. Men den har, som på andre punkter, ikke været enig indbyrdes om holdningen til Europol i øvrigt, og hvilken form et evt. politisamarbejde skal antage.

Folkebevægelsen mod EU har altid været imod et overstatsligt Europol med udvidede beføjelser til overvågning og kontrol af befolkningen.

Og store dele af Nej-siden – herunder Arbejderpartiet Kommunisterne – ser det nye Europol som et element i udviklingen af en slags FBI for EU og som et skridt hen imod politistaten EU.

Det kan nok konstateres, at der lægges op til flirter mellem blå og 'rød' blok om dansk tilknytning til Europol.

Danmark og Cameron

Dansk Folkeparti har erklæret, at det følger den britiske premierminister Cameron og ønsker, at Danmark får en status svarende til den britiske, hvis Cameron får et ja ved den lovede folke-

afstemning senest i 2017 til en ny aftale for Storbritannien, der forhandles med Bruxelles.

Både Cameron og Dansk Folkeparti er tilhængere af EU, men især som et 'indre marked' for britiske og danske monopoler, og uden sociale rettigheder for arbejdskraften fra de fattigere EU-lande, der er tvunget til 'fri bevægelighed' og konkurrerer med arbejderne i de rigere lande som Danmark og Storbritannien.

Cameron har lovet briterne, at de kan afstemme om enten at godkende hans planlagte aftale med EU eller forlade Den Europæiske Union.

EU kan ikke ændres indefra

Et vigtigt aspekt ved de nuværende forhandlinger er, at den foregår mellem partier, der er tilhængere af dansk EU-medlemskab og vil tromle den egentlige EU-modstand – og først og fremmest kravet om dansk udtræden af EU og tilbagevenden til suverænitet og en status som Norge eller Island.

EU-modstanderne fremsætter krav om, at en ny folkeafstemning – evt. i forbindelse med udviklingen af situationen for Storbritannien – skal åbne for muligheden for at stemme os ud af EU.

Folkebevægelsen mod EU's mål er at få Danmark ud. Den har afvist hypotetiske forsøg på at omdanne sig til en 'EU-kritisk' bevægelse med det mål at skabe 'et bedre EU', 'et socialt EU' eller et 'progressivt EU'.

Det kan ikke lade sig gøre. EU er et redskab for monopolerne, et forsøg på at skabe en europæisk supermagt på et reaktionært nyliberalt grundlag, vendt mod arbejderklassen og folkene.

Hvad vil Enhedslisten?

Junibevægelsen søgte at markedsføre en sådan EU-kritisk linje, men måtte pakke sammen. Europæisk Venstreparti, som Enhedslisten er medlem af, vil 'gøre EU progressivt'. Det har de tilfælles med socialdemokraterne og 'socialisterne' i unionen. Den mest prominente fortaler for det er Alexis Tsipras,

den nuværende græske statsminister, der er blevet forvandlet til lakaj for EU og IMF.

Nu ser vi, at ledende folk fra Enhedslisten kommer ind med nye redningskranse for EU.

Retsordfører Pernille Skipper lægger på partiets vegne op til en ny fælles dansk EU-politik: *"Vi kommer med et klart ønske om at åbne op for en bredere europapolitisk debat. Lars Løkke er jo nødt til at forholde sig til det faktum, at et flertal nu har underkendt regeringens ønske om at komme tættere på kernen i EU."* (Politiken 7.12.15)

I Information d. 7. december gør tidligere folketingsmedlem for Enhedslisten Keld Albrechtsen sig til talsmand

for, at vi bør deltage fuldt og helt i EU's flygtningepolitik, og for 'et solidarisk EU'.

Albrechtsen var medansvarlig for den hedengangne Junibevægelse og hører også til den del af Enhedslisten, der arbejder for at stoppe støtten til Folkebevægelsen mod EU og opstille som parti til EU-Parlamentet. I øvrigt stemte 25 procent af partiets vælgere Ja til at afskaffe retsforbeholdet, sikkert i troen på, at EU er eller kan blive til noget positivt og progressivt.

Johanne Schmidt-Nielsen påpeger, at hun ikke helt kan se EU's duelighed i forhold til at løse flygtningekrisen. Hun understreger, at *"EU har fejlet indtil nu"*, og at *"vi skal have en helt*

anden kurs inden for EU, hvis det skal lykkes".

Så kan man næsten ikke sige det klare: 'Der skal arbejdes for at lave EU om indefra.' Enhedslisten ser ud til at stille sig på dette standpunkt sammen med resten af 'rød' blok' og Ja-partiet Alternativet.

Heroverfor står Folkebevægelsen mod EU's klare perspektiv: Danmark ud af EU.

Vi har i høj grad brug for en ny EU-politik, men den laves ikke gennem et nationalt kompromis med fanatiske EU-tilhængerpartier eller inden for EU-systemet, hvis urørlige grundlov er nyliberalisme og *'stadig snævrere union'*.

Nu skal der følges op:

NEJ-kampagne med Folkebevægelsen i topform

Af Lisbet Bonde

Mange enkeltpersoner, partier, faglige klubber og bevægelser bidrog til det fantastiske nej. Også vores parti, APK, og netavisen kpnet.dk gav daglige gode indlæg, argumenter og aktiviteter. En særdeles bred folkelig bevægelse blev udfoldet.

Folkebevægelsen mod EU, som det samlende talerør for den folkelige modstand, viste sig fra sin stærkeste side.

Kampagnen kom flyvende i gang. Aktivister over hele landet – mange unge, mange nye aktive og mange af de gamle medlemmer – har været på gaden igen og igen gennem alle tre måneder.

Tusinder plakater, aviser og løbesedler er blevet sat op og uddelt. Gennem månederne blev aktiviteterne og aktiviteterne flere og flere, nye materialer og plakater måtte trykkes.

Frontkæmperne, Rina Ronja Kari, Lave Knud Broch og mange flere, lavede en top-indsats. Rejste landet tyndt til møder og gadeaktiviteter.

De økonomiske midler var mange gange større på ja-siden. Men der blev indsamlet mere end 400.000 kr. – ikke fra fonde og rigmænd, men fra medlemmer og mange andre. Dertil lokale indsamlinger til bl.a. store annoncer med

lokalkendte nej-fortalere.

Alt dette i et så gennemkapitalistisk land, hvor medierne er fuldstændig koblet op på at tale magtens sag. Journalister som Ole Ryborg, Kim Bildsø Lassen og mange andre har slet ikke kunnet se andet end ja-argumenter.

I TV og aviser blev nej-siden på mange måder forsøgt nedgjort. Vi blev ensidigt fremstillet som nationalistisk. På intet tidspunkt – heller ikke efterfølgende – er den sande og dybe bredde af modstanden blevet fremstillet i de borgerlige medier.

Alligevel vandt gadeaktivisterne, den folkelige bevægelse – det er det, der gør nej'et så fantastisk.

At måske nogle sider af den nødvendige argumentation var for lidt prioriteret i Folkebevægelsen, især hele den sociale kritik af EU, det må indgå i opsummeringen og forbedres i fremtiden.

Dette nej må følges op af kravet om at komme ud af EU.

Det er blevet særdeles tydeligt, at den eneste vej, EU kender, er MERE EU. Ja-politikerne er uanfægtet fortsat med at knytte os til mest mulig retspolitik, til opbygningen af den militære union, forberedelsen af EU-staten, som EU's fem præsidenter har fremlagt køreplanen for.

Bindingen til EU's asociale nedskæringspolitik, EU-styret finanslov – alt dette vil fortsætte og forstærkes.

Hverken England eller Danmark vil have reel mulighed for at få en mellemting mellem inde og ude af EU. Den mellemting findes ikke.

Folkebevægelsen har en kæmpe og en meget vigtig opgave i nu at skære igenem alle illusionerne og fupnummeret om, at man kan være med i et lavere tempo.

Ja til hele verden – Ud af EU har altid været Folkebevægelsens mål.

Nu skal vi ud at agitere for dette, bane vejen for, at denne udtræden en dag kan blive en realitet.

Der er masser af diskussioner, oplysning og aktiviteter, der kan sættes i gang i en sådan langsigtet kampagne.

Det ny Europol er katten i sækken

Det ny overstatslige Europol er besluttet – som en del af fundamentet for EU-staten. Det ligner en politistat.

En aftale om det ny overstatslige Europol er indgået i Strasbourg. Forhandlerne fra EU's ministerråd, EU-kommisjonen og EU-parlamentet er enedes om retningslinjerne for fremtidens Europol.

Aftalen er kommet tidligere end planlagt, angiveligt på grund af terrorangrebet i Paris, og skal nu træde i kraft i 2017.

Det er denne overstatslige udgave af Europol med stærkt udvidede beføjelser, herunder grænseoverskridende beføjelser, som Danmark ikke kan være med i, så længe retsforbeholdet eksisterer.

Nye tilføjelser er blandt andet oprettelsen af et nyt center for terrorbekæmpelse på EU-plan og nye beføjelser til overvågning af nettet, herunder at få udleveret data fra netudbydere.

Ja-sidens slagnummer

Det har været ja-siden store slagnummer at forsøge at binde Danmark til en overnational politi- og anklagemyndighed, før det blev helt klart, hvad det egentlig betyder.

"For alle elsker Europol," lød det fra en dumsmart statsminister Lars Løkke Rasmussen i TV's EU-valgprogram. Den samme lærling af Anders Fogh Rasmussen, der kaldte modstandere af den ulovlige Irak-krig for støtter af Saddam Hussein, erklærede, at ville man bekæmpe kriminalitet, stemte man ja. Hvis man var 'ligeglad', sagde man nej.

Løkke siger selvfølgelig ikke, at EU-medlemskabet betyder mere grænseoverskridende kriminalitet af enhver art. For så ville man konkludere noget andet end at tilslutte sig det ny Europol. Og hvad ved vi egentlig om, hvad det

ny Europol er og står for? Hverken den danske regering eller EU har været særlig åbenmundet om, hvad det er for et indhold, der er forhandlet om. De afsluttende dokumenter er ikke offentliggjort.

Der står hverken offentlighed eller demokratisk debat på dagsordenen. Til gengæld er der mange katte i sækken.

Det ny Europol

Hvad der indtil nu har været fremme, er:

1. **Europol bliver et overnationalt**, overstatsligt organ for EU-staten i stedet for et samarbejde mellem forskellige EU-lande som i dag. Det er den ændring, vores retsforbehold beskytter os imod.
2. **Europol's mandat udvides** til at gælde "alle former for kriminalitet, der berører en fælles interesse, der er omfattet af en EU-politik". Dvs. at det enkelte land næsten ikke kan sætte begrænsninger for Europol's indblanding og overmyndighed.
3. **Tvungen rapportering til Europol** og tvungen inddragelse af Europol i efterforskninger kommer til at erstatte den nuværende ordning, hvor det enkelte land selv kan afgøre, hvornår de vil inddrage Europol.
4. **Magten flyttes til Europol**, når de ikke længere skal gå gennem de nationale myndigheder, som de skal i dag. Europol skal fremover have

myndighed til at gå direkte til private partnere uden om et lands myndighed. Dermed åbnes ladeporten for, at Europol bliver en stat i staten.

5. **Kontrollen med Europol svækkes**, selvom det officielt skal underlægges parlamentarisk kontrol. Europol kan selv bestemme, hvad det vil orientere EU parlamentet om.

Desuden – og det er en af de få knaster, vi hører om – vil kontrollen med Europol's behandling af personoplysninger svækkes markant med forslaget om, at Europol selv nedsætter et kontrolorgan (Joint Supervisory Body of Europol) til at kontrollere sig selv.

Hvad der heller ikke tales særlig meget om, er opbygningen af den fælles politi- og militærstyrke inden for EU selv mod 'indre uro'. Det kan dække over indsats mod strejker, blokader, arbejderprotester og folkelige bevægelser.

Der tales heller ikke om den omfattende privatisering af politi og militær, der planlægges, med stadig større inddragelse af private vagt- og sikkerhedsfirmaer.

Det er de store skridt hen imod politistaten – og EU som overnational politistat – der tages med terroren i Paris som påskud. Den eneste løsning på den øgede kriminalitet, flygtningestrømme og terror, som EU kan se, er mere politi, mere kontrol, mere overvågning, mere overnational stat.

EU sætter turbo på retspolitikken

EU forbereder mange ændringer i retspolitikken under det hollandske formandskab.

Mens statsministeren og ja-siden gennem valgkampen lod, som om det 'bare' var 22 lovforslag og politisamarbejde over grænserne, vi skulle stemme om den 3. december, så meldte EU-toppen klart ud, at der er mange og store ændringer på vej i EU's retspolitik.

Det er alle disse ændringer, som vi ikke kender indholdet af endnu, ja-siden i Folketinget ville have en blankocheck til selv at udfylde med deres "tilvalgsordning".

"Retspolitikken er et område, hvor der med sikkerhed inden for de næste seks måneder og formodentlig de næste 12 til 18 måneder vil blive truffet mange politiske beslutninger, og hvor der skal gøres et stort lovgivningsmæssigt arbejde i Unionen."

Sådan lød det fra Bruxelles, da det kommende hollandske formandskab først på ugen fremlagde hovedtrækkene for

det næste halve år.

Det store fokus i EU-hovedkvarteret bliver retspolitikken. Og derfor vil antallet af rådsmøder, som EU's justits-, indenrigs- og migrationsministre skal deltage i under formandskabet, fordobles fra de normale tre til seks.

For få dage siden fik det store EU-bureaukrati færdiggjort aftalen om det nye Europol. Den er ikke offentlig indtil videre. Så reelt ved vi ikke, hvilket Europol vi præcis stemmer om, ud over at det bliver en overstatslig politimyndighed.

Samtidig fik EU vedtaget et meget omstridt flypassagerregister, der skal overvåge og gemme data om flyrejser, og hvilke betalingskort passagerne bruger, og til hvad.

EU-kommissionen forventes at fremlægge et forslag til nye fælles regler for, hvordan man skal kunne straffe folk, der tager i krig på "den forkerte side", samt straffe folk, der går ind i terrororganisationer i andre lande som for eksempel i Syrien, og hvordan der kan

slås ned på dem, der finansierer, rekrutterer eller faciliterer rejsen for dem.

Det er samtidig EU selv, der politisk bestemmer, hvem der skal kaldes en terrororganisation. Og her står for eksempel både IS og det kurdiske PKK, der kæmper mod IS, på EU's terrorliste. EU vil fremover dermed også kunne diktere, hvilke danske statsborgere og indbyggere de vil betegne som terrorister og medskyldige, samt bestemme, hvilken straf de skal idømmes.

En lang række andre forslag er undervejs. Det er alt fra EU's politiakademi, CEPOL, over nyt samarbejde for de europæiske anklagemyndigheder til nye regler for databeskyttelse, eller for ændring af rettigheder ved retssager og for skilsmisssager.

Retspolitikken er en hjørnesten i enhver stat og land – med den dømmende, udøvende og lovgivende magt.

Derfor er det så vigtigt for EU lige at få det på plads som en hjørnesten i den nye unionsstat Europas Forenede Stater.

En tændt lunte: Tyrkiet har sendt soldater ind i Irak

Den dødsensfarligt spændte situation i og omkring Syrien, hvor imperialistiske og reaktionære lande blander sig militært, har fået et nyt hak opad.

Tyrkiet har sendt elitestyrker ind i et andet land, hvor det længe har bombet kurdiske baser, nemlig Irak.

Irak er blevet revet op af sekteriske kampe opflammet af udenlandsk indblanding, og Daesh (Islamisk Stat) har oprettet en hovedbastion i Irak. De fleste af IS' våben stammer fra den amerikanske ledede krigsalliance i Irak, siger en ny rapport fra Amnesty International.

Den amerikanske krigskoalition med Danmark som deltager bomber IS-positioner i Irak. I Nordirak er der kampe mellem IS og kurdiske peshmergastyrker, som koordinerer med den vestlige

koalition. Irak er reelt spaltet i tre dele.

Tyrkiet påstår at føre krig mod IS, men den sunni-islamiske Erdogan-regering har ikke bare tolereret IS, men samarbejdet og støttet den frem til i dag, og har generelt støttet sekterisk splittelse.

Irak har indgivet en formel klage til FN over den tyrkiske militære indtrængen i Nordirak og forlanger, at Sikkerhedsrådet tager afstand, og at Tyrkiet trækker sig ud.

Tyrkiet i et dødsensfarligt spil

Den tyrkiske aggression leger med ilden og kaster benzin på bålet i en mere end anspændt situation i Mellemøsten.

Ruslands intervention i Syrien på præsident Assads side har sat IS under reelt pres, og USA, Frankrig, Storbri-

tannien, Tyskland og den gamle krigsalliance har skyndt sig at sende bombefly og mandskab til Syrien – eller for Danmarks vedkommende 'gøre F16-flyene klar' til en ny ulovlig krig.

Barack Obama har i en ekstraordinær TV-tale endnu en gang svoret at tilintetgøre IS og optrappe bombardementerne – selvom alle ved, at luftbombardementet ikke slår IS, men rammer civile og øger rekrutteringsgrundlaget for IS.

Det har også ført til, at krigsmodstanden i de koalitionslande, der går i krig i Syrien, er blusset op. Der var f.eks. store demonstrationer i London, da det britiske parlament vedtog endnu en omgang krig.

Tyrkiet søger at puste til modsætningerne i et speget spil, som ude af kontrol kan udløse den tredje verdenskrig

Udtalelser fra PCOF i Frankrig efter terroren i Paris

Vi må fortsætte med at leve – Vi må fortsætte kampen mod nedskærings- og krigspolitikken

Vi fordømmer uden forbehold terrorangrebet, som dræbte flere end hundrede og har skadet mange. Vi udtrykker vores solidaritet med ofrene, deres familier og venner.

Det er klart, at disse angreb skulle ramme så mange som muligt, og at disse ofre er kvinder, mænd, unge og folk fra arbejderklassen.

Det er klart, at disse angreb er knyttet til krigen i Syrien, Irak og Sahel-regionen, hvor Frankrig er involveret. Ingen kan benægte det. Men hvilke slutninger skal der drages?

Skal man udvide den militære involvering, bombe stadig mere, blive endnu mere inddraget i disse krige?

Dette er USA's svar, Ruslands svar ... og det er på denne måde, de franske ledere ønsker at fortsætte. Men det er klart, at denne tilgang ikke løser noget, og at de menneskelige og materielle

ødelæggelser og det omfattende kaos forårsaget af disse krige bare fyrer op under fænomenet terrorisme.

Situationen er alvorlig og fuld af farer.

Ja, vi må stå samlet, kæmpe og stå op imod forsøgene på at splitte os, som vi allerede kender, især efter angrebet i januar [på Charlie Hebdo, red.].

Det er ved at arbejdere, folkets brede lag og ungdommen forener sig til kamp mod velfærdsnedskæringer og krigspolitik, for social fremgang og solidaritet mellem folkene, at rummet for terrorisme bliver lukket til.

Paris 14. november 2015

Om attentaterne i Paris og undtagelsestilstanden

Følelserne efter terrorangrebene er stærke. Ønsket om at vise solidaritet med ofrene er stærkt og legitimt.

Dette er, hvad vi gav udtryk for i vores pressemeddelelse 'Vi må fortsætte med at leve' den 14. november.

Svaret fra den franske regering er urovnkænde og alvorligt: Den bekendtgør for alle, at "vi er i krig", og militariserer det offentlige rum. Den erklærer en undtagelsestilstand, som forbyder optog og demonstrationer, med en opfordring til "samling omkring vores hellige værdier". Højrefløjen og det ekstreme højre lægger op til en farlig optrapning af sikkerhedssituationen.

Et klima med almen mistænkeliggørelse er farligt, ikke mindst fordi det fremmer stigmatisering af det muslimske samfund.

I denne situation understreger vi, mere end nogensinde, behovet for at bekæmpe fattigdom og krigspolitik samt at forsvare retten til at demonstrere, til at protestere, til at afholde folkemøder.

Undtagelsestilstanden bliver brugt til at undertrykke politisk protest. Klimademonstrationer var forbudt under topmødet, men blev trodset hele vejen. På banneret står Nej til undtagelsestilstanden! Den gælder for klima og sociale spørgsmål!

Paris 16. november 2015.

For arbejderklassens og de undertrykte folks fælles kampfront imod imperialism og reaktion Nej til en politik med krig, terror og elendighed!

I løbet af den seneste måned har vi set, at tendensen til imperialistisk krig er accelereret faretruende. Ved at misbruge solidariteten med ofre for de barbariske angreb i Paris har Frankrig, USA, Rusland, Tyskland, Storbritannien og andre imperialistiske lande inden for kort tid intensiveret deres militære intervention i Syrien, døren til Mellemøstens olieregion, og har erklæret sig som værende i krig med den såkaldte Islamisk Stat.

Samtidig forøger de kapitalistiske regeringer militærudgifterne, for nedskæringspolitikken er kun rettet mod sociale udgifter, og ikke de militære. De sætter politiet ind med repressive foranstaltninger imod arbejderklassen og kæmpende fagforeninger og over for unge mennesker, der udtrykker deres protest. De forstærker deres vilkårlige foranstaltninger imod flygtninge og migranter, der undslipper krigszonerne. De forstærker de kapitalistiske staters reaktionære udvikling og forgifter masserne med racisme og islamofobi.

I hele dette scenarie har den tyrkiske hær nedskydning af et russisk kampfly intensiveret rivaliseringen mellem imperialistiske og kapitalistiske magter om at beherske Syrien og hele regionen, og den kan resultere i en generel militær konfrontation.

Vi fordømmer uforbeholdent den terror mod folket, som har ramt Tyrkiet, Frankrig, Tunesien, Libanon, Egypten, Nigeria, Mali og Cameroun, og som har dræbt et stort antal uskyldige mennesker. Det er en reaktionær terrorisme, som har til formål at fastholde folk i tilbagestående, i underkastelse og i religiøs formørkelse, og som afleder deres kampe i retninger, der er til gavn for imperialismen og i stedet rammer de progressive og revolutionære kræfter.

Vi fordømmer imperialistmagternes og de herskende klassers infame manipulation med disse angreb for at trække arbejderne og folkene ind i en ny impe-

rialistisk krigs sfære.

De blodige angreb begået af disse bander af fanatiske jihadister må fordømmes. Men hvem har skabt, bevæbnet og støttet dem?

Jihadist-terrorismen har udviklet sig på et grundlag af årtiers ødelæggelser med USA-imperialismens og dens allieredes væbnede interventioner i Mellemøsten, i Afghanistan, Maghreb og i Afrika syd for Sahara, som er gennemført på baggrund af løgne og under falske påskud for at udbytte disse folk og deres naturrigdomme.

Det er den direkte konsekvens af krigspolitikken, af imperialistisk udplyndring, af sammensværgelser og indblanding, der har medført millioner af ofre, mishandling, tortur, ødelæggelse af byer, politisk destabilisering, masseflugt, elendighed og desperation. Den har medført en reaktionær borgerkrig i Irak og Syrien, lande, der er blevet sønderlemmede, for at der skal tegnes et nyt kort over regionen.

De imperialistiske magters ledere er ansvarlige for militære interventioner, der har næret jihad-fanatisme. Det er dem, der har støttet og bevæbnet zionisternes statsterrorisme i årevis, og det er dem, der har støttet al-Qaedas og Daeshs terror mod folket i forsøget på at styrke deres eget overherredømme. Det er også dem, der sælger våben og

laver forretninger med sponsorer for salafisternes bagmænd og sponsorer, og som krænker folkeretten og begår gigantiske forbrydelser imod arbejderne og folkene.

‘Årsagen’ til de væbnede imperialisters intervention i Syrien har intet at gøre med det syriske folks interesser og forhåbninger, eller med frihed for undertrykte folk som det palæstinensiske og kurdiske folk. Den imperialistiske intervention tjener monopolerne og indre regionale og internationale reaktionære kræfter.

Det reelle indhold i den politik, som imperialisterne har fulgt i Syrien, i Irak, i Afghanistan, i Afrika og i Latinamerika, er den knivskarpe kamp mellem USA, Rusland, Kina, Frankrig, Storbritannien, Tyskland, Tyrkiet etc. om en nyopdeling af verden, om indflydelsessfærer, om markederne, om de afhængige landes ressourcer, gennem en uophørlig økonomisk krig og gennem militære operationer.

Det er de ’store nationers’ faldefærdige og rådnende borgerskabs kamp for opsplitning og underkastelse af de ’små nationer’ i slaveri, for forøgelse af finansoligarkiets superprofitter. Deres modsætninger til jihadist-terrorismen er underordnet og ændrer ikke ved de militære interventioners imperialistiske karakter.

I denne dramatiske situation er de socialdemokratiske, reformistiske og revisionistiske partiers ledes optræden det rene forræderi over for arbejderklassen og folkene sag for fred og demokrati.

Opportunisterne stemmer for krigsforanstaltningerne og krigsudgifterne, for undtagelsestilstand, og sværger troskab til en hellig formæling med den herskende klasse og efterplapper højrefløjens og fascisternes fraser. De opdanner sig selv til et vedhæng til imperialistisk politik og propaganda.

For deres part anbefaler revisionisterne, at folk skal læne sig op ad én imperialisme, russisk eller kinesisk, for at bekæmpe en anden imperialisme, den nordamerikanske.

Begge besmykker de imperialismen og kaster et slør over øjnene på arbejderne og folkene i forhold til den borgerlige stats og de kapitalistiske monopolars politik for udbytning og undertrykkelse. Begge forråder revolutionens sag og folkenes frigørelse. Det revolutionære proletariat vil ikke lade sig narre af disse forrædere, men vil handle for at fordømme, afsløre og besejre politikken for krig, terror, nød og elendighed, som gennemføres af imperialismen og de herskende klasser i hvert eneste land.

Vi kræver tilbagetrækning af alle de imperialistiske og kapitalistiske magter fra Syrien, Irak og de andre lande i regionen og øjeblikkelig tilbagetrækning af alle fremmede tropper og stop for enhver støtte til jihadisterne. Vi kræver udtræden af krigsalliancerne og deres opløsning og afvikling af baser på fremmed jord, som de amerikanske og Nato-baserne i vores lande.

Vi siger NEJ til krigsudgifterne og til oprustning og militarisering, som be- drives af de kapitalistiske regeringer.

Vi afviser lukning af grænserne for flygtninge og migranter. Vi går imod racisme og islamofobi.

Vi afviser undtagelsestilstanden, som er indført i nogle af vores lande. Vi forsvaret demonstrationsretten, retten til at mødes og strejkeretten, vi forsvaret ytrings- og bevægelsesfrihed. Lad os organisere en ubønhørlig kamp fra de undertrykte og udbyttede mod udbytterne og krigsanstifterne gennem fælles aktioner på basis af arbejderklassens politiske og økonomiske interesser.

Vi giver vores støtte til de undertrykte folks nationale og sociale befrielsesbevægelser og forsvaret de undertrykte nationers ret til selvbestemmelse, indbefattet retten til løsrivelse. Lad os bekæmpe nationalisme og chauvinisme og appellere til arbejderklassens, de

arbejdendes og folkenes internationale solidaritet.

For en fælles kampfront mellem arbejderklassen og de undertrykte folk i Mellemøsten, Afrika, Asien, Latinamerika og hele verden imod imperialisme, reaktion og fascisme!

Over for det imperialistiske og kapitalistiske barbari er den eneste løsning revolution og socialisme!

December 2015

Den Internationale Konference af Marxistisk-Leninistiske Partier og Organisationer (CIPOML)

Koordinationskomiteen

Tyrkiets Arbejderparti/EMEP: Imperialisterne skal trække sig ud af regionen!

Af Tyrkiets Arbejderparti/EMEP

Et russisk krigsfly er blevet skudt ned inden for de syriske grænser i nærheden af Antakya-Yayladağı.

Præsidenten og regeringsrepræsentanter har hævdet, at det russiske kampfly i 17 sekunder overskred de tyrkiske grænser, og at russerne bombarderede Bayırbucak-turkmenerne i området.

Det er indlysende, at grunden til, at det russiske fly blev skudt ned, ikke er omsorg for Bayırbucak-turkmenerne. AKP-regeringen rørte ikke en finger, da turkmenerne blev massakreret og deres kvinder gjort til slaver af IS for ikke så længe siden.

AKP-regeringens virkelige ømme punkt er, at de områder, der affolkes for IS efter russiske bombardementer, er fulde af Assads styrker og det kurdiske PYD.

Tyrkiet vil ikke have, at Assads tropper eller PYD-styrker overtager territorier tæt på dets grænser til Syrien og dermed afskærer dets forbindelser til IS, Al Nusra-fronten og salafistiske jihadist-styrker.

Den virkelige grund til den voksende spænding mellem Rusland og Tyrkiet – der nåede et højdepunkt med nedskydningen af det russiske fly – er kampen om herredømmet i Syrien og i hele regionen, kampen om imperialistisk profit.

Alle imperialistmagter og regionens reaktionære lande skal trække sig ud af Syrien, Irak og andre lande i regionen. Udenlandske militærstyrker skal trækkes tilbage, og al støtte til jihadister skal stoppes.

Folkene i regionen er blevet ruineret af imperialistmagter og reaktionære. Et kvart århundrede med millioner af døde, millioner af flygtninge, voldtægter, byer lagt i grus, tilintetgørelse af kulturværdier, med sult og fattigdom, som det ses i Mellemøsten, er skabt af grådige konflikter for profit anstiftet af imperialisterne.

De folk i verden og i Tyrkiet, som ønsker at bistå folkene i Mellemøsten, må hæve kampfanen mod imperialisterne og deres medsamsvorne.

Ned med imperialisterne og deres medsamsvorne!

Alle imperialister og reaktionære ud af Mellemøsten!

Selma Gürkan

Formand

Tyrkiets Arbejderparti/EMEP

G4S skal ud af vores busser!

Åbent brev fra Boykot Israel Kampagnen. Opfordring til Movia og de sjællandske og københavnske regionspolitikere

G4S SKAL UD AF VORES BUSSE!

Boykot Israel Kampagnen har erfaret, at uniformerede personer med G4S's logo arbejder som kontrollører i Københavns busser. Et firma, der bør være helt udelukket fra at arbejde i vores busser på grund af G4S's rolle som deltager i den ulovlige besættelse af Palæstina.

Det dansk-britiske 'sikkerhedsfirma' G4S er et kontroversielt firma og genstand for en international boykot-kampagne. G4S er hyret af besættelsesmagten Israel til at udføre 'sikkerhedsarbejde' i israelske fængsler og i checkpoints på de besatte palæstinensiske områder og udfører opgaver, der angiveligt omfatter tortur mod og overgreb på palæstinenserne. G4S kritiseres også for sin kontroversielle rolle i fængsler verden over, bl.a. i USA og England.

Mange institutioner verden over, universiteter (især i USA), fagforeninger og religiøse grupper har opsagt deres

kontrakt med G4S. På det seneste har det britiske Labour Party brudt med G4S!

På den baggrund er det skandaløst, at G4S ansættes til at udføre kontrolarbejde i vores offentlige busser!

Det er trafikselskabet Movia, som driver busserne. Movia er et offentligt selskab, der betjener og finansieres af Region Hovedstaden, Region Sjælland og kommunerne i regionerne.

Boykot Israel kampagnen opfordrer Movia til omgående at trække G4S helt ud af de sjællandske busser.

De sjællandske og københavnske lokal- og regionspolitikere må på banen og hurtigst muligt få opsagt kontrakten med G4S. Sådan som det skete i Aarhus, hvor G4S kun en ganske kort periode udførte 'sikkerhedsarbejde' i byens busser!

Med håb om en hurtig positiv reaktion fra Movia og regionspolitikkerne

Med venlig hilsen

p.v.a. Boykot Israel Kampagnen v.

Irene Clausen

www.boykotisrael.dk

facebook.com/boykotisrael.dk

København, den 9. december 2015

Boykot Israel: Palæstinasolidaritet – også på nettet

Boykot Israel-kampagnen er for aktiv Palæstina-solidaritet. Alle kan deltage også på det helt personlige plan og afvise at anvende israelske varer eller varer produceret i de besatte områder. Boykotten er en realitet, der foregår på alle niveauer – og den kampagne er mærkbar for besættelsesmagten Israel.

Men den danske Boykot Israel-kampagne, som er en del af de internationale solidaritetsbevægelse, er også en af de vigtigste kilder til information og nyheder om Palæstina og den folkeretsstridige undertrykkelse af et helt folk og en hel nation.

Boykot Israels facebook-side følges dagligt af mere end 5000 personer, og nu har hjemmesiden fået et tiltrængt løft, der ikke mindst vil gøre den væsentlig bedre til at mobilisere til aktiviteter. Den har fået et helt nyt og tiltalende udseende. Den er både lettere tilgængelig og mere overskuelig end den gamle, og kan benytte sig af mange nye net-muligheder.

Om den ny hjemmeside siger Boykot Israel Kampagnen blandt andet:

"På siden kan du bl.a. finde svar på spørgsmål om Palæstina, boykotten af Israel, hvorfor boykot og hvordan boykotte. En boykot bevægelse der globalt bliver mere og mere omfattende blandt den almindelige befolkning under inspiration af boykotten mod Sydafrika under apartheid-tiden.

Hjemmesiden bliver løbende opdateret med Palæstina-nyheder og nyheder om boykotaktiviteter.

På Facebook siden er der helt daglige opdateringer og Facebook er samtidig integreret i den nye hjemmeside, så man herfra kan se de allerseneste Facebook opdateringer."

www.boykotisrael.dk

Facebook: Boykot Israel-DK

Straffelovens §136

Tilskyndelse til forbrydelser udført af konkret person.

Dette kan som andre love omskrives eller fortolkes, når presset på systemet øges, og magten er ved at glide de herskende af banen.

Presset, hvad enten det kommer fra organisationer, sammenslutninger, politiske modstandere o.s.v. - kan disse af jurister i statsapparatet omskrives til konkret person og gælde som sådan - og derved ophæve deres hidtidige lovlige grundlag.

Hermed følger: Opfør jer pænt, pas ind i systemet, undgå optøjer - hvis ikke, da er den konkrete person

forbryder,- og straffen er som sådan.

N.B.

Tak for fin modtagelse af vores nye udseende på kpnet.dk

Den første december kom den ny udgave af KPnet på nettet, og blev modtaget med glæde og masser af skulderklap til webteknikere og redaktion. Vi takker for ros, forslag til forbedringer og gode økonomiske bidrag fra venner og brugere.

Det ny KPnet er et nyt skridt fremad for udviklingen af en alsidig politisk nyhedsportal i Danmark. Vores parole har altid været 'Nyheder hvor der kæmpes' og artiklerne skrives og siden – indbefattet KPnet på facebook - redigeres med henblik på at sikre at aktive, revolutionære og progressive kræfter på alle områder kan orientere sig i de vigtigste spørgsmål for den danske klassekamp.

Det gælder også for redigeringen af fire slags nyhedslink øverst i højrespalten: Relevante nyheder fra mainstreammedierne, og alternative nyheder fra progressive bevægelser og organisationers hjemmeside og facebooksider, og analyser og debat fra alle kilder.

KPnet er også et arkiv over især de sidste 15 års Danmarkshistorie. Næsten 10.000 artikler er overflyttet og vil fremtræde med det samme udseende som nye artikler. Det er en fantastisk hukommelse for venstrekræfterne. Der resterer endnu et vist arbejde med dette, så undertiden vil man kunne støde på artikler i et andet format.

Hukommelsen vækkes med søgemaskinen – luppen i højre side af den øverste bjælke. Den gengiver alene artikler fra KPnets arkiv. Prøv med forskellige søgeord – og der kommer spændende og relevante ting frem. Der er også en automatisk kategori nederst i hver artikel med Relaterede artikler, der endnu ikke rammer helt præcist. Det gør til gengæld systemet af tags – emner – som findes øverst i hver artikel og under de fremhævede artikler på forsiden.

Brug dem! De er nyttige.

kpnet.dk er Arbejderpartiet Kommunisternes daglige netavis og har været det i en periode hvor fokus har flyttet sig fra de trykte aviser og blade til internettet og dets muligheder for brug af mange slags medier.

I de sidste år har redaktionen satset på at udvikle nye udtryksmidler for den revolutionære bevægelse i Danmark som KPnetTV, radio på nettet, KPnetBlogs, KPnet på facebook og twitter mv. Samtidig er det trykte Kommunistisk Politik gået fra trykt 14-dages-blad til månedligt abonnementsblad. Det udgives stadig også gratis i pdf på nettet. Også på den nye hjemmeside.

Den ny side integrerer alle de forskellige medier, så man kan komme til dem direkte fra forsiden. Også KPnet på facebook og partiformand Dorte Grenaa's facebook-side, som man kan se nyt på og læse direkte på siden. Eller høre en radioudsendelse fra Oktober Radio Århus eller se en ny video fra KPnetTV.

Der arbejdes stadig hårdt på at forbedre og videreudvikle sitet. Nye ting vil komme med, som endnu ikke er på plads. Det gælder f.eks. integration af APKs hjemmeside – som også vil få et stærkt forbedret udseende - og som noget helt nyt fra omkring årsskiftet den internationale marxistisk-leninistiske bevægelse CIPOML's ny hjemmeside med dagligt nyt fra ml-partierne verden over.

Tak for de mange bidrag til den økonomiske indsamling

Der er altid brug for input fra brugerne af kpnet.dk. Brug kuponen og skriv forslag og ideer, ris og ros – og til øvrig kontakt med redaktionen.

Og der er altid brug for økonomisk støtte. Alt stilles gratis til rådighed uden artikelspærringer.

Økonomiske bidrag kan sendes til
Konto: 1551 – 16634271, Foreningen
Oktober

Vi ønsker alle et godt nytår og et 2016 med nye fremskridt for de revolutionære kræfter!

Redaktionen af kpnet.dk og Kommunistisk Politik

Abonnementspriser 2016

Halvår (6 nr.) 260 kr.

År (12 nr.) 475 kr.

Institutioner

1 år 600 kr.

OKTOBER BOGBUTIK

**København
Vesterfælledvej 1B
1750 København V
tlf: 91 86 28 82**

**Åbningstid:
alle hverdage 15-17.30**

Oktober Bogbutik Fyn

**Skibhusvej 100
5000 Odense C
66 14 89 83**

**Åbningstid:
Man-, ons- og fredag
12 - 17.00**

**Oktober - Århus
Ny Munkegade 88 kld.**

**8000 Århus C
Åbningstid:
fredag 14 - 17.00**

Uber: Rollemodel for EU

Pirat-taxa-firmaet Uber er udråbt af EU-Kommissionen som modelvirksomhed for fornyelse af det indre marked.

Efter lang tids pres rejser Københavns politi nu sigtelse mod tre chauffører hos Uber for ulovlig taxakørsel. Uber opfordrer chaufførerne til bare at køre videre. ”Vi står bag jer, og bag os står stærke kræfter,” siger de.

En politianmeldelse mod Uber har ligget på politiets og justitsministerens bord i over 11 måneder og er blevet syltet, fordi man afventede EU-domstolens dom om Uber.

Modellen repræsenterer de mest ekstreme arbejdsvilkår pakket ind i moderne avanceret teknologi som ’forbrugervenlig grøn deleordning’.

Kort fortalt går modellen ud på, at Uber tilbyder en app, hvor brugerne kan tilkalde en Uber-bil.

Appen beregner turens pris og opkræver beløbet. Efter Uber har taget deres betaling og profit, sendes et restbeløb til chaufføren. Chaufførerne er privatpersoner, der kører i deres egne

biler. De har hverken licens eller taxakort, ligesom en række andre regler i forhold til skat og forsikringer overtrædes.

EU-Kommissionen kalder det ’innovative forretningsmodeller’ eller ’deletjeneste’, men det er slet og ret arbejde uden rettigheder. Man er officielt ikke ansat, men ’byder ind med en tjenesteydelse’. Det er helt uden overenskomst. Der er ingen sygedagpenge, dagpenge, pension eller arbejdsskadeforsikring, ingen arbejds- eller sociale rettigheder, ingen arbejdsmiljøregler eller andet konkurrenceforstyrrende.

Det er en sand lækkerbiskken for arbejdsgivere.

Meget sigende er kapitalen bag Uber kapitalfonde som Goldman Sachs, som Corydon (S) bl.a. forærede Dong til. Firmaet optræder i 67 lande, trods retssager og faglige protester i en række lande.

EU-Kommissionen slår fast i sin køreplan for udviklingen af EU’s indre marked, at det fremover skal sikres, at nationale love og regler ikke bremser nye virksomhedsmodeller som f.eks. taxatjenesten Uber. Køreplanen fra EU-Kommissionen blev fremlagt i al ubemærket af arbejdsgiverregeringen og dens støtter d. 28. oktober i år under EU-valgkampen.

Samme dag som det amerikanske taxafirma Uber startede sin piratkørsel herhjemme i november 2014, politianmeldte Trafikstyrelsen firmaet til politiet for overtrædelse af dansk lovgivning. Det har dog ikke stoppet Uber, der et år efter kører med ca. 1.500 chauffører, ifølge deres egne tal. Uber opererer i over 60 lande og er blevet forbudt i lande som Tyskland, Frankrig og Belgien.

Kommunistisk Politik Indhold nr. 12 - 2015

TEMA: FOLKET SLOG ELITEN

Efter det tredje Nej s. 2

Finanslov 2016 s. 3

Asylsvineri fra V(DF) s. 6

Nej’et skal forsvares s. 9

Natur og miljø og V(DF) s. 12

*COP21 redder ikke verden
s. 14*

TEMA: Folket slog eliten s. 16

Overstatsligt Europol s. 21

*PCOF: Om attentater og
undtagelsestilstand s. 23*

*CIPOML:
Fælles kampfront s. 24*

Verden ifølge Latuff

Klimaet? Vel, lige her er det godt...